T.P

Pandi's Copy
S. Theagarajan

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS - 5.

VOLUME 22

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி
நூலகப் பருவ இதழ்

General Editor:

Natana. Kasinathan

Director
Dept. of Archaeology
Madras - 113.

©

GOVERNMENT OF TAMILNADU

1995.

Price Rs.105/-

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS - 5.

VOLUME 22

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி
நூலகப் பருவ இதழ்

General Editor:

Natana. Kasinathan

Director
Dept. of Archaeology
Madras - 113.

©

GOVERNMENT OF TAMILNADU
1995.

Price Rs.105/-

Published under the Authority of the
Government of Tamil Nadu

©

GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Subscription : Rs.105/-

Printed at : Central Cooperative Press, Madras - 2.

TABLE OF CONTENTS

		Page No.
1.	General Editor's Note	i
2.	Pazhanthamizhar Kanakkarivu (Tamil)	1 - 10
3.	Nadodippadalgal (Tamil)	11 - 19
4.	Prasasthilekhana Prakaraha (Sanskrit)	20 - 28
5.	Choladesa Vrthandam (Telugu)	29 - 42
6.	Rag Mala (Persian)	43

General Editor's Note

Bulletin of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras-5 is one among a few of this kind in this country wherein are published the rare works from manuscripts and not the views and conjectures of editors.

This present XXII Volume brings to light innumerable hidden truths unknown so far.

For example, in the first Tamil article subtle Mathematical knowledge of our ancient Tamils has been divulged. This work is definitly a milestone in the history of the scientific knowledge the Tamils. This has been edited by Dr. S. Soundarapandian, Curator, G.O.M.L.

Second piece namely the Nadodipadalgal is an exposure of the Tamil Culture where we find their bare feelings and emotions.

The third work Prasasti Lekhana Prakarah meticulously describes various modes of writing salutations, when addressing to kings, saints and others.

The fourth Telugu work Choladesa Vrthandam furnishes us the history of Cholamandalam taking into account the local traditions which we cannot eschew while writing history of any soil.

The last persian musical work Ragmala, talks about the grammar of Hindustani music.

The outcome of this bulletin is undoubtedly the fruit of the unflinching labour of Dr. S. Soundarapandian, Curator, G.O.M.L.

1

பழந்தமிழர் கணக்கறிவு

டாக்டர் எஸ். சௌந்தரபாண்டியன்

அ.கீ.சு நூலகத்தில் ஆர். 497 என்ற எண்ணில் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஓலைச்சுவடியிலிருந்து இங்கு, பழங்கணக்குகள் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள. அவ்வோலைச் சுவடியில் மொத்தம் 21 ஓலைகள் உள. தலைப்பு எதுவும் இல்லை; ஆசிரியர் பெயரும் இல்லை; காலம் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலம். பொதுவாகப் பழந்தமிழர்தம் கணக்குகள் இந்தத் தலைமுறையினர் அறியாதவை. அவற்றை அறிவது தேவையானது; புது வாழ்வமைக்க வழிகோலுவது.

ஆஸ்தான கோலகலம் என்றொரு கணக்குநூல் இந்த நூலகத்தால் முன்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதில் இல்லாத கணக்குகளே இங்கு பதிப்பிக்கப் பெற்றுள. இவை தவிர, கணக்கதிகாரம் என்ற தலைப்பில் கீழ்க்காணும் எண்களில் சில ஓலைச் சுவடிகள் அ.கீ.சு. நூலகத்தில் உள; டி.2199, டி.2368, ஆர்.199(சி), ஆர்.238, ஆர்.436, ஆர்.551 ஆர்.1998-9, ஆர்.6174, ஆர்.6176, ஆர்.7102, ஆர்.7123.

பழந்தமிழர் கணக்கறிவு

கணக்கு 1 :-

ஒரு பட்டணம், அந்தப் பட்டணத்துக்குக் கோட்டை முதல் வாசல் -1-; 2ங் கோட்டைக்கி 2 வாசல் ; 3ங் கோட்டைக்கி 3 வாசல்; 4ங் கோட்டைக்கி 4 வாசல்; 5ங் கோட்டைக்கி 5 வாசல்; 6ங் கோட்டைக்கி 6 வாசல்; 7ங் கோட்டைக்கி 7 வாசல்; 8ங் கோட்டைக்கி 8 வாசல்; 9ங் கோட்டைக்கி 9 வாசல்; 10ங் கோட்டைக்கி 10 வாசல்

இந்த கோட்டையினுள்ளே சிறிது குதிரை வந்து நுளைந்து.

முதல் கோட்டைக்குள்ளே போறபோது ஒரு பங்காய்ப் போச்சுது. ரெண்டாங் கோட்டையில் போறபோது ரெண்டு பங்காய்ப் போச்சுது; மூன்றாங் கோட்டையில் போறபோது மூன்று பங்காய்ப் போச்சுது; நாலாங் கோட்டையில் போறபோது நாலு பங்காய்ப் போச்சுது; அஞ்சாங் கோட்டையில் போறபோது அஞ்சு பங்காய்ப் போச்சுது; ஆறாங் கோட்டையில் போறபோது ஆறு பங்காய்ப் போச்சுது; ஏழாங் கோட்டையில் ஏழு பங்காய்ப் போச்சுது; எட்டாங் கோட்டையில் போறபோது எட்டு பங்காய்ப் போச்சுது; ஒன்பதாங் கோட்டையில் போறபோது 9 பங்காய்ப்

போச்சுது; பத்தாங் கோட்டையில் போறபோது பத்து பங்காய்ப் போச்சுது.

இதில், வந்த குதிரை எவ்வளவென்று சொல்லவும்.

- குருவே துணை - ராமா -

விடை :-

முதல் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 2520

2ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 1260

3ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 840

4ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 505

6ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 420

7ங் கோட்டைக்கி குதிரை 370

8ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 315

9ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 270

10ங் கோட்டை வாசலுக்குக் குதிரை 250

- ஸ்ரீராமச்சந்திர பகவான் - ராமசுவாமி -

கணக்கு 2 :-

அறுபத்தினாலு பாகம் அகலம், ஐநூறு பாகம் ஆழம் ஒரு கிணறு.

அறுபத்தினாலு பாக அகலத்தையும் முழப் படுத்துகிறதுக்கு விபரம்

விடை :-

பாகம் 1க்கு 4 முழமாக அறுபத்தினாலு பாகத்துக்கு முழம் 256; ஆழம் 500 பாகத்துக்கு முழம் 2000 கண்டுது.

ஒரு முழ உசரம், ஒரு முழ அகலத்தில் நின்ற தண்ணீர் 13 1.2 மரக்கால் கண்டுது.

இப்படி, 256 முழ நீளத்துக்குப் பெருக்க, 3456 மரக்கால் கண்டுது.

3456 மரக்காலையும் 256 முழத்துக்கும் பெருக்க, எட்டு' லெட்சத்தியெண்பத்தினாலாயிரத்தி எழுநூற்றி முப்பத்தாறு (8,84,736) மரக்கால் கண்டுது.

இப்படி, 100 முழ உசரத்துக்கும் பெருக்க, 8க் கோடியே 84 நூறாயிரத்தி 73000த்தி 600 (8,84,73,600) மரக்கால் கண்டுது.

ஆ.க. ரெண்டு முழத்துக்கும் பெருக்க, 176 கோடியே 94 நூறாயிரத்தி 72 ஆயிரம் (176,94,72,000) மரக்கால் கிணற்றில் நின்ற தண்ணீர் இறைபட, தண்ணீர் மூன்று லெட்ச மரக்கால் இறைபட்டுது. கிணற்றில் தங்குறையாய் நின்ற தண்ணீர் 176 கோடியே 91 நூறாயிரத்தி 72 ஆயிரம் மரக்கால் மேரைக்கிப் பெருக்கிச் சொல்லவும்.

கணக்கு 3 :-

7000 கோடி பேருக்கு ஒரு காசு

விடை :-

ஈரரை கொண்டது ஒரு காசு; நாலு கால் கொண்டது ஒரு காசு; எட்டு அரைக்கால் கொண்டது ஒரு காசு; பதினாலு மாகாணி கொண்டது ஒரு காசு; இருபது மாக் கொண்டது ஒரு காசு; முன்னூறிருபது முந்திரி கொண்டது ஒரு காசு; முந்திரி 1க்குக் கீழ் முந்திரி 320; மூணாங் கீழ் முந்திரி ஈய்ந்து கொடுத்துச் சொல்லவும்.

(. . .) 3 கோடியே 27 நூறாயிரத்தி 68 ஆயிரம் மூணாங்கீழ் முந்திரி கொண்டது ஒரு காசு; மூணாங்கீழ் முந்திரி ஒன்றுக்கு இம்மி 10 ½; 34 கோடியே 40 நூறாயிரத்தி 64 ஆயிரம் இம்மி கொண்டது ஒரு காசு; இம்மி 1க்கு நுட்பம் 3 ½ ; 120 கோடியே 42 நூறாயிரத்தி 24 ஆயிரம் நுட்பம் கொண்டது ஒரு காசு; நுட்பம் 1க்கு அதிநுட்பம் 7 ½ ; 93 கோடியே 16 நூறாயிரத்தி 80 ஆயிரம் அதிநுட்பம் கொண்டது ஒரு காசு; அதி நுட்பம் 1க்குத் திட்பம் 15; 13 ஆயிரத்தி 547 கோடியே 52 நூறாயிரம் திட்பம் கொண்டது ஒரு காசு; திட்பம் 1க்கு அதினுட்பம் 22 ½ ; 3 நூறாயிரத்தி 4 ஆயிரத்தி 7 நூற்றுப் பத்துக் கோடியே 20 நூறாயிரம் கொண்டது ஒரு காசு; அதிட்பம் 1க்கு அற்பம் 4 ½ ; 13 நூறாயிரத்தி 71 ஆயிரத்தி 463 கோடியே 400 ஆயிரம் கொண்டது ஒரு காசு; அற்பம் 1க்கு அதற்பம் 45; 6 மகா கோடியே 17 நூறாயிரத்தி 14 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 53 கோடி கொண்டது ஒரு காசு; அதற்பம் 1க்கு சாரம் 11; 67 மகாகோடியே 88 நூறாயிரத்தி 64 ஆயிரத்தி நானூற்றி 83 கோடி கொண்டது ஒரு காசு; தீர்ந்த வயணம், ஒருத்தன் பேருக்குச் சாரம் 96 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 80 ½ (முக்கால்) (கால்) (முந்திரி) இந்தப்படி மேரைக்கித் தீந்து சொல்லவும்.

கணக்கு 4 :-

ஒரு ராசா பட்டணத்துக்குப் பத்துக் கோட்டை

முதல் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 2ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 3ங்

கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 4ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 5ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 6ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 7ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 8ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 9ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன். 10ங் கோட்டைக்கி ஒரு தலை வாசல்; அதுக்கொரு காவல்காரன்.

ஒரு நாள் தினத்திலே அந்த ராசா வீட்டிலே பத்துப்பேர் களவு செயிதான்; சிறிது மாணிக்கம் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்களை, முதல் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான்.

அப்போது, அவர்கள் கொண்டு வந்த மாணிக்கத்தில் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு அவனுக்குக் குடுத்துப்போட்டு, குறை ஒன்பது பங்கும் கொண்டு போனான்.

2ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவன் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பங்குவச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கையும் கொண்டு போனான்.

3ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கா வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கையும் கொண்டு போனான்.

4ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

5ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

6ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

7ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

8ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

9ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

10ங் கோட்டை வாசல்காரன் கண்டுபிடிச்சான். அவனுக்கும் கொண்டுவந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பங்கு வச்சு, ஒரு பங்கு குடுத்துப்போட்டு குறை ஒன்பது பங்கு கொண்டு போனான்.

இந்த ஒன்பது பங்கையும் பத்துப் பேருக்குக் குடுத்து, ஏத்த வித்தியாசமில்லாமல் மாணிக்கம் சரியாயிருந்தது.

முன் களவு கொண்டுவந்த மாணிக்கம் யெத்தனையென்று சொல்லுகிறதற்கு விபரம்:-

விடை :-

முன் களவு கொண்டுவந்த மாணிக்கம், பதினாயிரங் கோடி மாணிக்கம் இந்த பதினாயிரங் கோடி மாணிக்கத்தையும் பங்கு வைக்க விபரம்:-

முதல் கோட்டைக்காரனுக்கு கொண்டுவந்த மாணிக்கத்தைப் பத்துப் பங்கு வைத்து, ஒரு பங்கு, 1000 கோடி மாணிக்கம் குடுத்தான்.

2ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 900 கோடி மாணிக்கம்.

3ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 810 கோடி மாணிக்கம்.

4ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 729 கோடி மாணிக்கம்.

5ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 659 கோடியே 10 நூறாயிரம் மாணிக்கம்.

6ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 590 கோடியே 49 நூறாயிரம் மாணிக்கம்.

7ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 530 கோடியே 44 நூறாயிரத்திப் பத்தாயிரம் மாணிக்கம்.

8ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 478 கோடியே 29 நூறாயிரத்தி 69 ஆயிரம் மாணிக்கம்.

9ங் கோட்டைக்காரனுக்கு (..)30 கோடியே (..6) நூறாயிரத்தி 72 ஆயிரத்தி 100 மாணிக்கம்.

10ங் கோட்டைக்காரனுக்கு 387 கோடியே 42 நூறாயிரத்தி 4 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 80 மாணிக்கம் கொடுத்தான்

மிச்சம் 3086 கோடியே நூறாயிரத்தி 44 ஆயிரத்தி 720 மாணிக்கத்தையும் பத்துப் பேருக்குப் பங்கு வைக்க, ஒருத்தன் பேருக்கு

மாணிக்கம் 308 கோடியே 77 நூறாயிரத்தி 24 ஆயிரத்தி 472 மாணிக்கமென்று சொல்லவும்.

கணக்கு 5 :-

சதிரங்கம் 64 வீட்டுக்கும் நெல் ரெட்டிக்கிற துகைக்கி விபரம்:-

விடை :-

1 வீட்டுக்கு நெல்	1
2 வீட்டுக்கு நெல்	2
3 வீட்டுக்கு நெல்	4
4 வீட்டுக்கு நெல்	8
5 வீட்டுக்கு நெல்	16
6 வீட்டுக்கு நெல்	32
7 வீட்டுக்கு நெல்	64
8 வீட்டுக்கு நெல்	(128)
9 வீட்டுக்கு நெல்	256
10 வீட்டுக்கு நெல்	512
11 வீட்டுக்கு நெல்	1024
12 வீட்டுக்கு நெல்	2048
13 வீட்டுக்கு நெல்	4096
14 வீட்டுக்கு நெல்	8192
15 வீட்டுக்கு நெல்	16384
16 வீட்டுக்கு நெல்	(3)2768
17 வீட்டுக்கு நெல்	6(4)536
18 வீட்டுக்கு நெல்	1(2)8072
19 வீட்டுக்கு நெல்	2 நூறாயிரத்தி 62 ஆயிரத்தி 144
20 வீட்டுக்கு நெல்	5 நூறாயிரத்தி 24 ஆயிரத்தி 288
21 வீட்டுக்கு நெல்	10 நூறாயிரத்தி 48 ஆயிரத்தி 576
22 வீட்டுக்கு	20 நூறாயிரத்தி 97 ஆயிரத்தி 152
23 வீட்டுக்கு	41 நூறாயிரத்தி 94 ஆயிரத்தி 304

24 வீட்டுக்கு	83 நூறாயிரத்தி 88 ஆயிரத்தி 608
25 வீட்டுக்கு	கோடியே 67 நூறாயிரத்தி 77 ஆயிரத்தி 216
26 வீட்டுக்கு	3 கோடி 35 நூறாயிரத்தி 54 ஆயிரத்தி 432
27 வீட்டுக்கு	6 கோடி 71 நூறாயிரத்தி 8 ஆயிரத்தி 864
28 வீட்டுக்கு	13 கோடி 42 நூறாயிரத்தி 17 ஆயிரத்தி 728
29 வீட்டுக்கு	26 கோடி 84 நூறாயிரத்தி 35 ஆயிரத்தி 456
30 வீட்டுக்கு	53 கோடி 68 நூறாயிரத்தி 70 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 12
31 வீட்டுக்கு	107 கோடி 37 நூறாயிரத்தி 41 ஆயிரத்தி 824
32 வீட்டுக்கு	214 கோடி 74 நூறாயிரத்தி 83 ஆயிரத்தி 628
33 வீட்டுக்கு	429 கோடி 49 நூறாயிரத்தி 67 ஆயிரத்தி 296
34 வீட்டுக்கு	858 கோடி 99 நூறாயிரத்தி 34 ஆயிரத்தி (5)92
35 வீட்டுக்கு	171(7) கோடி 98 நூறாயிரத்தி 69 ஆயிரத்தி (1)84
36 வீட்டுக்கு	3435 கோடி 9(7) நூறாயிரத்தி 38 ஆயிரத்தி 3(6)8
37 வீட்டுக்கு	6871 கோடி 94 நூறாயிரத்தி 76 ஆயிரத்தி 736
38 வீட்டுக்கு	13 ஆயிரத்தி 7 நூத்தி 43 கோடி 89 நூறாயிரத்தி 53 ஆயிரத்தி 472
39 வீட்டுக்கு	27 ஆயிரத்தி 487 நூத்தி கோடி 79 நூறாயிரத்தி 6 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 44
40 வீட்டுக்கு	54 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 75 கோடியே 58 நூறாயிரத்தி 13 ஆயிரத்தி 808
41 வீட்டுக்கு	(1) நூறாயிரத்தி 9 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 51 கோடி 16 நூறாயிரத்தி 27 ஆயிரத்தி 776
42 வீட்டுக்கு	2 நூறாயிரத்தி 19 ஆயிரத்தி 92 கோடி 32 3 நூறாயிரத்தி 55 ஆயிரத்தி 52
43 வீட்டுக்கு	4 நூறாயிரத்தி 39 ஆயிரத்தி 68 நூத்தி 4 கோடி 65 நூறாயிரத்தி 11 ஆயிரத்தி (1)04
44 வீட்டுக்கு	8 நூறாயிரத்தி 79 ஆயிரத்தி 69 கோடி 32 நூறாயிரத்தி 22 ஆயிரத்தி 208

45 வீட்டுக்கு	17 நூறாயிரத்தி 59 ஆயிரத்தி 218 கோடி 60 நூறாயிரத்தி 44 ஆயிரத்தி 416
46 வீட்டுக்கு	35 நூறாயிரத்தி 18 ஆயிரத்தி 437 கோடி 20 நூறாயிரத்தி 88 ஆயிரத்தி 832
47 வீட்டுக்கு	70 நூறாயிரத்தி 36 ஆயிரத்தி 8 நூத்தி (7)4 கோடியே 41 நூறாயிரத்தி 77 ஆயிரத்தி 64
48 வீட்டுக்கு	மகா கோடியே 40 நூறாயிரத்தி 73 ஆயிரத்தி 7 நூத்தி 18 கோடி 83 நூறாயிரத்தி 55 ஆயிரத்தி 328
49 வீட்டுக்கு	2 மகா கோடியே 81 நூறாயிரம் 46 ஆயிரம் 497 கோடி 67 நூறாயிரத்தி 10 ஆயிரத்தி 656
50 வீட்டுக்கு	5 மகா கோடியே 62 நூறாயிரம் 14 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 15 கோடியே 34 நூறாயிரத்தி 21 ஆயிரத்தி 312
51 வீட்டுக்கு	13 மகா கோடியே 25 நூறாயிரத்தி 94 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 95 கோடியே 34 நூறாயிரத்தி 21 ஆயிரத்தி 312
52 வீட்டுக்கு	22 மகா கோடியே 51 நூறாயிரத்தி 79 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 81 கோடி 36 நூறாயிரத்தி 85 ஆயிரத்தி 2 நூத்தி 48
53 வீட்டுக்கு	45 மகா கோடியே 3 நூறாயிரத்தி 59 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 82 கோடியே 67 நூறாயிரத்தி 80 ஆயிரத்தி 4 நூத்தி 90
54 வீட்டுக்கு	90 மகா கோடியே 7 நூறாயிரத்தி 19 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 25 கோடியே 47 நூறாயிரத்தி 40 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 92
55 வீட்டுக்கு	108 மகா கோடியே 14 நூறாயிரத்தி 39 ஆயிரத்தி 8 நூத்தி 50 கோடியே 94 நூறாயிரத்தி 81 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 84
56 வீட்டுக்கு	360 மகா கோடியே 28 நூறாயிரத்தி 79 ஆயிரத்தி 7 நூத்தி 1 கோடியே 89 நூறாயிரத்தி 63 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி (68)

57 வீட்டுக்கு	720 மகா கோடியே.... 51 ஆயிரத்தி 4 நூத்தி 3 கோடியே 79 நூறாயிரத்தி 27 ஆயிரத்தி ....
58 வீட்டுக்கு	1441 மகா கோடியே 15 நூறாயிரத்தி 18 ஆயிரத்தி 807 கோடியே 58 நூறாயிரத்தி 55 ஆயிரத்தி 872
59 வீட்டுக்கு	2882 மகா கோடியே 30 நூறாயிரத்தி 37 ஆயிரத்தி 615 கோடியே 17 நூறாயிரத்தி 11 ஆயிரத்தி 74(4)
60 வீட்டுக்கு	5764 மகா கோடியே 60 நூறாயிரத்தி 75 ஆயிரத்தி 2 நூத்தி 30 கோடியே 34 நூறாயிரத்தி 23 ஆயிரத்தி 4 நூத்தி 8
61 வீட்டுக்கு	11529 மகா கோடியே 21 நூறாயிரத்தி 50 ஆயிரத்தி 460 கோடியே .... 9 நூத்தி 76
62 வீட்டுக்கு	23 ஆயிரத்தி 58 மகா கோடியே 43 நூறாயிரத்தி 921 கோடியே 36 நூறாயிரத்தி 93 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 52
63 வீட்டுக்கு	47 ஆயிரத்தி 16 மகா கோடியே 86 நூறாயிரத்தி 1842 கோடியே 73 நூறாயிரத்தி 87 ஆயிரத்தி 9 நூத்தி 4
64 வீட்டுக்கு	94 ஆயிரத்தி 33 மகா கோடியே 72 நூறாயிரத்தி 3 ஆயிரத்தி 685 கோடியே· 47 நூறாயிரத்தி 75 ஆயிரத்தி 8 நூத்தி 8

கணக்கு 6 :-

ஒரு காசுக்குச் சிறிது பாக்கு நினைக்க, நினைத்ததை ஒன்று நாலாய் வெட்ட, வெட்டினதைக் குழிக்கு ஒன்றாகப் போட்டு, குழிக்குப் பத்தாகப் பரிக்க, பரித்ததை முன் நினைத்த காசுக்கு நினைத்த பாக்கு விலைக்கு விற்க, வித்த பணம் அறியும்படி

விடை :-

ஒரு காசுக்கு பாக்கு 4: இதனை ஒன்று நாலாக வெட்டி -16- இதனைக் குழிக்கு ஒன்றாகப் போட்டு, குழிக்குப் பத்தாகப் பரிக்க -160- இதனைக் காசுக்கு 4 பாக்காக விற்க - 40 காசு என்பது: இதுக்குத் தானம் முன் தறிச்ச பாக்கும் பின் பரிச்ச பாக்குக்குப் பணம்.

கணக்கு 7 :-

ஒரு (ராசாவின்) கோட்டைக்கி நாலு வாசலுண்டு. அதிலே, மறு பட்டணத்து ராசா வந்து, வடக்கு வாசலிலே சண்டை தொடுத்தான். அப்போது, மறு ..... வாசலிலே இருக்கிறே சேவுகரிலே, அந்த வடக்கு வாசலில் அத்தனை பேர் போனார்கள். அப்போது ..., வாசலிலே உயித்தம் பண்ண முடியாமல், கிழக்கு வாசலிலே வந்தான். அங்கையும் அந்த வாசலிலே இருக்கிற பேர் எத்தனை? மூன்று வாசலிலேயும் இருந்து வந்தார்கள்; அங்கேயும் ஆகாமல் போச்சுது. அந்தப்படி நாலு வாசலி லேயும் உயித்தம் பண்ணி ஆகாமல், புறப்பட்டுப் போனான்.

ஆனபடியினாலே அந்தந்த வாசலிலே இருந்த சேவுகர் எத்தனை பேர்? முதல் வடக்கு வாசலிலே இருந்த சேவுகர் எத்தனை பேர்? அனுப்பின சேவுகர் எத்தனை பேர்? நாலு வாசலுக்கும் நிரந்தரம் சரியாக நின்ற சேவுகர் எத்தனை பேர்? என்றால் சொல்லுகிறதற்கு விபரம்:-

விடை :-

முதல் வடக்கு வாசலுக்கு இருந்த ராணுவம் 125. கிழக்கு வாசலுக்குச் சனம் 925. (நிரந்தரம்) 256 சேவுகரென்று சொல்லுவது.

கணக்கு 8 :-

ஒரு பட்டணத்திலே மூன்று விக்கினேசுவர மகா கோவிலுண்டு. அந்தக் கோவிலுக்கு ஒரு (ந)ம்பியான் உண்டு; ஒரு நந்தவனம் உண்டு. அந்த நம்பியார், அந்த நந்தவனத்திலே பூவெடுத்துக் கொண்டுபோய், செலத்திலே நனைத்தால், ஏட்டிக்கி ரெட்டியாகும்; அதிலே சிறிது பூவை விக்னேசுவரனுக்குச் சாத்தி (மிஞ்சிய) பூவை, திரும்பக் கொண்டுபோய்ச் செலத்திலே நனைத்தால் ஒட்டி ரெட்டியாகும்; அதிலே சிறிது பூவை (விக்னேசுவரனுக்குச்) சாத்திப்போட்டு, மீதப் பூவைத் திரும்பக் கொண்டுபோய்ச் செலத்திலே நனைத்தால் ஒட்டிக்கிரட்டியாச்சுது.

அதிலே, முன் ரெண்டு விநாயகனுக்குச் சாத்தின பிரகாரம் சாத்த, சரியாக இருந்தது.

ஆனபடியினாலே, நந்தவனத்திலே எடுத்த பூ எத்தனை? சாத்தின பூ எத்தனை?

விடை :-

நந்தவனத்திலே எடுத்த பூ 7; சாத்தின பூ 8 என்று சொல்வது.

நாடோடிப் பாடல்கள்

எஸ். தியாகராஜன்

இங்கு அச்சிடப்பட்டுள்ள நூல், அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்தில் ஆர்.3401 என்ற எண்ணின் கீழ் உள்ள ஓலைச் சுவடியிலும் ஆர்.7488 என்ற எண்ணில்தாள் சுவடியிலும் உள்ளது. இயற்றிய புலவரின் பெயர் குறிக்கப் பெறவில்லை.

நாடோடிப் பாடல்கள் நாட்டுப் புறத்தாரின் வாழ்வியலை ஆராய வகை செய்கின்றது. பாமர மக்களின் நினைவில் வாழ்ந்து மரபாக, வாய் மொழியாக எடுத்துரைக்கப் பட்டு வருவது. தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து பாரதி காலம் வரை பல புலவர்கள் இவ்வகை இலக்கியத்தை, பாட்டை, சுவைத்துள்ளனர். வாய்மொழி இலக்கியம் தமிழில் 100 ஆண்டுகளாக அச்சுருவம் பெற்றுவருகின்றது.

நாட்டுப்புறம் என்பது கிராமமும் கிராமியம் சார்ந்த இடங்களாகும். இவ்விடங்களில் பாடப்பட்டு வரும் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள் என்றும் பெயர்பெறும். நாடோடிப் பாடல்கள் வாயில் பிறந்து, செவிகளில் உலவி, காற்றில் மிதந்து, கருத்தில் இனிப்பவை. பெரும்பாலும் காலமும், ஆசிரியரும் இல்லாத் தன்மையது.

"தெரிந்த மொழியால் செவ்விதின் கிளப்பது" - என்று தொல்காப்பியர் கூறுவதை நாடோடிப் பாடலுக்கு இலக்கணமாகக் கூறலாம்.

1.a. கொள்ளிடத்தைக் கண்டோம் குறைகளெல்லாம்
தீர்த்துவிட்டோம்
உள்ளமதி லானந்தம் உட்கொண்டோம் - வள்ளலே
தில்லாலே பாட்டை சீராகப் பாடுதற்கு
வல்ல பைமணாளா வா.

தில்லாலே லேலோ தன்னனே யேசிகிமிக்கி
தில்லாலே லேலோ.

2.a. ஆனை முகற்கிளைய அறுமுகனே ஐயாவுனைச் சரணம்
ஆண்டவனே சரண மென்றேன் - தில்லேலோ (க)
நானும் நடந்திருப்பேன் நடப்பாரைப் பார்த்திருப்பேன் -சாமி
நடையைப்போல் செய்கையிலே நான் காணேன்.
தன்னானே தானே தன்ன (2)

காடைக்கூடு கக்கத்திலே கருத்தச்சாமி பக்கத்திலே
மாடப்புறாச் சோடிக் கமையுண்டோ வுன்னிடத்தில்

நன்னானே நானே (3)

கோட்டுருமால் கட்டியல்லோ ரோட்டுவழி போறச்சாமி - உன்
கோட்டுருமால் பொல்லாது ரோட்டைவிட்டுக் கீழிறங்கு (4)

ஒருத்திக் கொருமகன்டி உன்னை நம்பி வந்தவன்டி

2.b. பொறுமை பொறுத்தவன்டி போகவர யேசாதே (5)
மூணு சிலிப்பாக்காரா முறுக்கிவிட்ட மீசைக்காரா
தாழம்பூ வேட்டிக்காரா தங்கிப்போனா லாகாதோடா (6)

கண்டியிலே பெண்டாட்டி கடலிலே வைப்பாட்டி
தூத்துக்குடிச் சந்தையிலே துட்டுக்கொரு பெண்டாட்டி (7)

வேட்டி வெளுத்துக்கட்டி வெள்ளைருமால் சுங்குவிட்டு
கூட்டமாய்ப் போகையிலே கூப்பிடுவேன் யாரைவிட்டு? (8)

உன்பல்லுப் பணம் பெறுமோ பல்வரிசை பொன்பெறுமோ
சொல்லுப் பணம் பெறுமோ சோதிதிரு வாய்திறந்து (9)

3.a. ஆடிருக்க மாடிருக்க அத்தைமகள் கிட்டிருக்க
எருமைத் தயிரிருக்க ஏண்டாபோனாய் கெண்டிசீமை (10)

குத்துக்கல்லு மேலிருந்து கொழுந்துவெற்றிலை
தின்கையிலே - அடி
கைலேஞ்சி கண்டுநான் கண்டு மகிழ்ந்தேனடி (யக)

நாலுமுத்தம் வாசலிலே நானும் படுக்கையிலே
பார்த்துப்போற சாமிக்கு பாவம்வந்து சேருமையா (யஉ)

கள்ளுக் கடையைப்பாரு காசுபோற போக்கைப்பாரு
சின்னக் கடையைப்பாரு சிறுக்கிபோற நடையைப்பாரு (யங)

3.b. வேப்பம்பூ பூக்காதையா விடிய மலராதையா
நேத்துவந்த சரக்கு நேரந் தெரியாதே (யச)

பாலைப் பழமோடி பழம்பரிக்குஞ் செண்பகமே
நீலக் கருங்குயிலே நிக்கட்டுமா போகட்டுமா (யரு)

அந்திநேர மாச்சுது அழகுள்ள என்சாமி
சந்திலேயும் பொந்திலேயும் சாடைசொல்லிக் கூப்பிடாதே (16)

4.a. பொன்னாலே ராட்டினம் போகுதாம் புகைவண்டி
தன்னாலே யோடுதடி சாதியுடைய வெள்ளைக்காரன் (17)

கள்ளுக் குடியாதிங்கே காரியந்தான் பேசாதிங்கே
மெத்தக் குடியாதிங்கே பித்தம் சிரசிலேறும் (18)

பட்டுமேலே பட்டுடுத்தி பட்டணத்தே போகையிலே
பட்டணத்தில் பெய்தமழை பொட்டுருவப் பேயலியே (19)

பட்டணத்தி லேஞ்சுபோட்டு பாதைவ்ழி போகையிலே
பார்த்து நடக்காமல் பாவம்வந்து நேர்ந்ததையா (20)

4.b. வேல மரத்தடியே வெள்ளைக்காரன் கூடாரம்
வேதம் படிக்கச்சொல்லி வெள்ளைக்காரன் சொல்லுரானே (21)

பருத்திப் படலானேன் பக்கமெல்லாம் பிஞ்சானேன்
நான் வெறுத்தேன் மனுவானேன் உலகமெல்லாம் பேரெடுக்க
(22)

பொட்டுமேலே பொட்டுவைத்து பொட்டலுக்குப் போகையிலே
பொட்டலிலே பேஞ்சமழை பொட்டுருவ பேயலையே (23)

பாதி வெற்றிலை கொடுத்த மச்சான் பங்குனிமாதம்
தொடுத்த மச்சான்
வாட வெற்றிலை கொடுத்தமச்சான் வாடாபயலே கூத்து -
பார்க்க (24)

5.a. கும்பகோணம் மாயவரம் குடிகெடுக்குந் தஞ்சாவூர்
தஞ்சாவூர் தட்டுவாணி தாயை மறக்கடித்தாள் (25)

காப்புசீலை காரியவள் கங்காணி மகளுமல்ல
அன்ன கோப்புக்கரியவள் உனக்கன்ன நடைவேண்டி (26)

வட்டவட்டப் பாறையிலே வலிய நெல்லு குத்தயிலே
ஆர்கொடுத்த சாயசீலை ஆலவட்டம் போடுதடி (27)

ஆருங் கொடுக்கவில்லை அவுசாரி போகவில்லை
கையெரியப் பாடுபட்டு கட்டினண்டா சாயசீலை (28)

5.b. பருத்தியிளம் பருத்தி பாங்கான வேலிகட்டி
சிறுக்கிஇளஞ் சிறுக்கி சூலான மாயமென்ன (29)

ஆத்துக்கு அக்கரையி லத்தைமக னொருவனுண்டு
அவன்வாய் திறந்துபாடு கையில்வாடைபட்டு சூலானேன் (30)

கும்பகோண ரயில்வண்டி கோசாரசேரி டக்குவண்டி
வடக்கு வண்டி மீதிருந்து பக்குவமாய் பாடாயோ (31)

சாரோட்டு வண்டிகாரா சலங்கைபோட்ட மாட்டுக்காரா
மாட்டை யடியாதடா நானும் வாரேன் கூண்டுக்குள்ளே (32)

6a. கல்லடியாம் வில்வமரம் கமுதடியாம் பூந்தோட்டம்
புல்லறுக்கப் போரபெண்ணே பூமுடிந்தா லாகாதா? (33)

அடே மதுரையிலே போகவேணும் மல்லிகைபூ வாங்கவேணும்
கொண்டையிலே முடிக்கவேணும் குலுக்கி நடக்கவேணும் (34)

ஆற்றிலே ஊற்றைப்பார் அவள்போர டீக்கைப் பாரு
காப்பணத்துக் கோப்பைப்பாரு கழுதைபோர ஜோக்கைப் பாரு
(35)

சின்னச்சின்ன வண்டிகட்டி சிவப்புக்காளை ரெண்டு கட்டி
மாடு நடக்கயில்லை மாட்டப்பா சாட்டையாலே (36)

6.b. ஆற்றிலே ரெண்டுமுட்டை அழகான கோழிமுட்டை
கோழிமுட்டை சோம்பினாலும் குடங்களிரண்டும்
சோம்பிலையே (37)

தெற்கத்தி வண்டிக்காரா திருவல்லி அண்ணமாரே
என் புருஷன் வண்டிக்காரன் எதிரே வரக்கண்டீரோ (38)

சாயசரிகை சேலை சாத்தனூர் வெள்ளைசேலை
ஆர் போட்ட சாயசேலை ஆலவட்டம் போடுதடி (39)

எல்லாரும் வண்டியிலே ஏலம்வரும் சுக்குவரும்
என்புருஷன் வண்டியிலே புதுக்கோட்டை வெல்லம் வரும் (40)

7.a. ஆற்றிலே ரெண்டுபிள்ளை அழகான தென்னம்பிள்ளை
தென்னம்பிள்ளை சோம்பினாலும் கிண்ணம்ரெண்டும்
சோம்பாதே (41)

மூணு மிளகரைத்து முக்குறுணி சாரு காய்ச்சி
சார்ஹூற்றும் சண்டாளியின் சாயச்சேலையைப் பாரீர் (42)

வெள்ளை வெள்ளை சீலைக்காரி வெள்ளரிக்காய் கடைக்காரி
கோனூறு வெள்ளரிக்காய் கொண்டுவாடி தின்றுபார்ப்போம் (43)

கம்புகுத்தி சோறாக்கி கடலைபொரி பொரித்து
வட்டிலிலே போடயிலே வந்ததுபார் தூக்குமரம் (44)

7.b. தூக்குமரம் மென்னசெய்யும் சூட்சுமக்கயிறு என்ன செய்யும்
மாடுதின்னும் புலையன் மாயமாய் தூக்குறானே (45)

சாலையிலே நெல்லிமரம் சர்க்காரு வைத்தமரம்
ஓங்கி வளர்ந்தமரம் உனக்கேற்ற தூக்குமரம் (46)

மதுரையிலே குதிரைவாங்கி மல்லிகைப்பூ சீனிகட்டி
அடித்தாராம் பொன்னுசாமி ஆற்றங்கரை மணலெழும்ப (47)

சட்டைமேலே சட்டைப்போட்டு சரிகைச்சட்டை மேல்போட்டு
போராராம் பொன்னுசாமி போலூரு கச்சேரிக்கு (48)

8.a. பத்தியுட னெஞ்சகமே பாரகத்தி லுள்ளோர்க்கு
தித்திக்க யானெடுத்து செப்பும் - முத்து

வீராய் சிந்தை விளம்புதற்கு காரனை
நேராக நிற்க நிலை.

ஆண்பிள்ளை யாகப்பிறந்த தெல்லாம் - சுகம்
அனுபவிக்க வென்று அறியாயோடி
காண்பவ ரென்னைப் பழித்திகழாமற்
கலந்தணை வாய் முத்துவீராயீ (க)

8.b. வீதியிலே விளையாடையிலே - ஒரு
ஓட்டைக் கரண்டி கண்டெடுத்தேன்
கண்ணை சிமிட்டியே வாங்கிக் கொண்டாளவள்
கட்டழகி முத்து வீராயி (உ)

ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே பிள்ளாய்
ஒருவன் போட்டது வெள்ளரிக்காய்
காசுக்கு இரண்டுவிற்கச் சொல்லியவன்
காகிதம் போட்டாண்டி வெள்ளைக்காரன் (ங)

9.a. ஒரு வருஷமாய் ஒன்னரை மாதமாய்
எண்ணெயுந் தேய்த்து முழுகாமல்
சடை வளர்ந்ததும் சந்நியாசி யானதும்
சம்மதமோ முத்து வீராயி (ச)

முல்லை யரும்போடி நீயெனக்குச் - சின்ன
மூக்குத்தி நத்தடி நானுணக்கு
முல்லை யரும்புக்கும் மூக்குத்தி நத்துக்கும்
மோச முண்டோ முத்து வீராயி. (ரு)

நேரம்மா குமென்று விசாரம் வேண்டாம் - நிமிஷம்
நேரத்தில் வந்துன்னைக் கூட்டிக் கொண்டு
தூரமான மதுரைப் பட்டணம் போகத்தான்
துணையாய் வாரேன் முத்து வீராயி (சா)

9.b. என்னடியக்கா துரைமகன் கோட்டை
பளிச்பளிச் சென்று மின்னுதடி
என்றைக்குக் கோட்டை யிடிப்பாரோ - நான்
என்றைக்கு மஞ்சள் குளிப்பேனா (எ)

தேங்காயுருள தினையுருள இந்தத்
தேங்காய்த் தண்ணீரிலை மோத
மாங்காய்க் காசு யுருளுதடி இந்த
மகராசன் தொண்டைமான் சீமையிலே (அ)

குற்றாலம் போன கொண்டைக்காரி - சற்றே
மத்தாளம் வாங்கி நீவாராயோ
சித்தந் தெளியவே கும்ப கோணத்தில்
சேதி யறிந்திட பாராயோ (கு)

10.a. தென்னை மரத்துப் பாளைக்குள்ளே ரெண்டு
தேரை யிருந்து முழிக்குது பார்
தென்றல டிக்குது என்னை மயக்குது
தேன் மொழியே முத்து வீராயி (ய)

பாக்கு மரத்துப் பாளைக்குள்ளே ரெண்டு
பட்சி யிருந்து தவிக்குது பார்
பட்சி பறக்குது பறக்குது வேர்க்குது
பைங்கிளியே முத்து வீராயி (யக)

தென்னை மரத்திலே பாளைக்கட்டி - நல்ல
தெய்வ லோகத்திலே கள்ளிறக்கி
கள்ளுக் குடிக்கப் போன விடந்தனில்
தன்னை மறந்ததைப் பாருங்கடி

10.b. வயிற் பசிக்குது கஞ்சியில்லை - தெரு
வாசற் கிணற்றிலே தண்ணீ ரில்லை
அறுத்த விரலிலே ரத்தமில்லை - இந்த
அறிவு கெட்ட தோழிக்கு வெட்கமில்லை (யங)

கூந்தல் பெருத்தது கும்பகோணம் - பிள்ளாய்
கொண்டை பெருத்தது புதுக்கோட்டை
வாரி முடித்தது அம்மாபேட்டை - அவள்
அஞ்சி நடந்தது தஞ்சாவூர் (யச)

என்னடி யக்கா தெற்கத்தி யாவுனக்
கென்னேரம் பார்த்தாலும் தொள்ளைக் காது
தெற்குச் சீமையிலே தக்கைப் போட்டவள்
தேடி வளர்த்தாளே வீராயி (யரு)

11.a. குங்கு மந்தன்னைச் சுமந்த மங்கைதன்
குணத்தைக் கண்டுக் கொள்ளவுந் தகுமோ
எங்குஞ் சீமிக்கி யிம்மைக்கு நற்பலன்
ஏற்காதடி முத்து வீராயி (யசா)

பெண்கள் பூத்தேடி வைக்கவேணும் வைத்தால்
பிறரறி யாமலிருக்க வேணும்
கொண்டை மேற்பூத் தோண வைத்தால்
வேசியென்று கூறுவாரே முத்து வீராயி (17)

தன்னடி பார்த்து நடப்பதே யாவர்க்கும்
சற்குண மென்று சாற்று வார்கள்
அன்ன நடையொடு முன்னும் பின்னும்
அழகல்ல வேமுத்து வீராயி (18)

11.b. நன்மொழி சர்க்கரைக் கஞ்சி வார்த்து - சில
நாட்போன பின்பு விட்டோ டாமலே
அன்புடன் அல்லும்பகலு முன்னை வைத்து
ஆதரிப்பேன் முத்து வீராயி (19)

நம்பின வனைக் கைவிடாதே 'யெப்போதும்
நான் சொன்ன சொல்லை மறவாதே
நம்பவைத் துன்னை நட்டாற்றில் வைப்போர் சொல்
நயக்காதே முத்து வீராயி (20)

12.a. மதுரைப் பட்டணம் வீதியிலே நல்ல
மணவாளனும் நானுமாய்ப் போகையிலே
குறித்த கோபுர வாசலுந் தெற்கே
கருங் கூந்தலைக் கண்டேன் வீராயி (21)

வாடாதப் பூவே மருக்கொழுந்தே வுந்தன்
வாசலிலே வரக் காணே னடி
தேடாத நாளிலே தேன் சேர்த்தேன்
தேன் மொழியே முத்து வீராயி (22)

டப்பு நாற்காலி போட்டுக் கொண்டு - உன்னால்
நல்லெண்ணெய் தேய்த்து முழுகாமல்
ஜடை வளர்ந்ததும் சந்நியாசி யானதும்
சம்மதமோ முத்து வீராயி (23)

13.a. ஊருக்கு மேற்காலே வட்டப்பாறை
வட்டப் பாறைக்கடியில் செந்தலை வீரியன்
செந்தலை வீரியனுக் கடியில் செந்தேள்
செந்தேள் கடியில் ஒன்றைக் காக்காய்
கொத்தக் கொத்த கோத்தேரத்
திங்கத்திங்க தீந்துதாம் கந்தசாமி பாதத்தில்.

प्रशस्तिलेखनप्रकारः

प्रस्तावना

शुभोदन्तोऽयं मुद्रणार्थं विद्यमानेषु विरलेषु ग्रन्थेष्वन्यतमोऽयं चकास्ति प्रशस्तिलेखनप्रकारः इति । प्रपूर्वक शंसु-स्तुतौ धातोरूत्पन्नस्यास्य प्रशंसनं उपश्लोकनं इति पर्यायपदानि । ग्रन्थेऽस्सिन् गुरोरारभ्य महाराजपर्यन्तं मातृ. पितृ. भ्रातृ, ग्रामाधिकारि, सुहृत् आचार्यादीनां सर्वेषां प्रशंसनपूर्वकं कथं लेखनं कर्तव्यं, तदात्वे तेषां युक्तगुणप्रदर्शनं, स्वस्य तेषां च परस्परं विद्यमान संबन्धः, श्रीःइति-कतिदातव्यं इत्येवमादि सर्वं विशदं विद्यते । किंच, येषां प्रति प्रशस्तिपत्रं लिख्यते ते स्वेन पूजनीयाः अथवा स्वस्य अधिकारी उत स्वेन संरक्षणीयः आहोस्वित् शिक्षणीयो वा इत्यादिकं सर्वं पत्रमुखे विद्यमान परगुणप्रकटन पुरस्सरं श्रीशब्दसंख्यया सह उट्टङ्कितं दृश्यते।

इदमतीव महत्वपूर्णं यत् परेण सह पत्रव्यवहारसमये कथं व्यवहर्तव्यमित्यादि सौशील्यप्रकाशकोऽयं ग्रन्थः विराजते ।

किंच, एवंरूपं पत्रप्रशंसनव्यवहारं कस्मिन् काले आसीत्? कै : एवं लेखनसमये व्यवहृतं इत्यादिकं प्रश्नास्पदं विद्यते, असिन् काले एवं व्यवहारः कुत्रापि न दृश्यते। परं, इदं भाति यत् प्राय : अस्माकं भारतदेशराजशासनं यदाऽभूत् तदा राजकार्यव्यवहाराय अनुष्ठितं स्यादिति। अथ च, प्रायः

लुप्तपराजसु इदानीमेवंरूपव्यवहारोऽपि लुप्त इति निश्चिनुमः। यथा वा भवतु तदानीन्तनकालीनसामान्यजनव्यवहारज्ञानाय उपयुज्यत एव।

ग्रन्थस्यास्य कःकर्ता, कस्मिन् वर्षे कृतं इत्यादिकं प्रश्नास्पदमेव । अस्माकं ग्रन्थालये आर १७५२८ इति मातृकासंख्या दत्ता विद्यते। मातृकायां यावद्विद्यते तावल्लिखितम्। अत्र दृश्यमान दोषाननाकलयय गुणो गृहणन् कृतार्थयन्तु सन्तः इति प्रार्थये।

इत्थम्

एस् शेषाद्रिः

प्रशस्तिलेखनप्रकार :

ओं श्रीगणेशाय नम :

अथ प्रशस्ती लिख्यते

१ गुरूं प्रति : स्वस्ति श्रीमद्धरिचरणवद्वन्दनीय कीर्तनीय चरणास्मत्कल्याणचिन्तनैकादिकारणेषु श्री (६) मदगुरूपूज्यचरणसरोजयुगलेषु ।

२ अज्ञातनृपाणां लेखयम्-स्वस्ति श्रीमन्निज भुजयुगलसन्दलित सकलरिपुवृन्द सुन्दरीनयननीलोत्पलगलद्वहल बाष्पपूर प्लवमानप्रतापशजहंसलीलालावण्य विशदीकृत दिग्विजयजनित यशोधारावलीषु श्रीमन्महाराजाधिराजश्री (५) अमुकदेवेषु सदा समरविजयीषु

३ नृपपत्नीप्रशंसा - स्वस्ति श्रीमदनवरतस्वस्वामिचरण कमलाश्रयणातिनिर्मलहृदयकमलसुचिन्तितनिजमडलान्तर्गत प्रजाकदम्बकल्याणासु श्रीमन्महाराजाधिराजराजीषु श्री (५) अमुक देवीषु ।

४ राजकुमारीयोग्य - : स्वस्ति श्रीमदगुरूदेवतापदाम्बुज प्रसादोपस्थितसंपत्तिकल्पलतिकाफलपुष्पवितरणानु रंजिताश्रितानुचरानुचरीबृन्दानुसेवितदिव्यालङ्करणालंकृत निर्मलमूर्तिषु श्रीमन्महाराजाधिराजकुमारी श्री (५) अमुकदेवीषु।

(५) भोगपत्नीयोग्य - स्वस्ति श्रीमद्रुक्मिणीस्नेहावतार रतिनायकसमस्तलीलालावण्यकलासामग्रीसन्तोषित भूनायककृपाकटाक्षावलीकृतभाग्यसंपत्तिषु श्रीमन्महाराजाधिरोपभोगिनीषु श्री (३) अमुकीषु ,

(६) पितृष्वसा-भगिनी-भ्रातृपत्नीयोग्य - स्वस्तिश्रीमत्सहराजानुराजानुरंजितानुरागिबन्धुजनगीयमानसौशील्यादि सदगुणयशश्चन्द्रमरीचिदीपितोभयकुलकुमुदासु श्री (३) अमुकदेवीषु ।

(७) ज्येष्ठ - कनिष्ठ पितृव्य - भ्राता-च-योग्यं - स्वस्ति श्रीमत्स्वसन्तति कृतापराधसहन केशवदाससंमातु शमितशमन कमनीय कर्मकौतुकेषु श्री (३) अमुकेषु

(८) जामाता भागिनेयं प्रति - : स्वस्ति श्रीमलमलगुणगणालंकृतामलमति सयति समर्चित स्वकुलार्चितदेवकृ .... त मनोरम्येषु ।

(९) मित्रं प्रति-: स्वस्ति श्री मदसाधारणमानसावनीजनितसुकुमार परमप्रीतिलतिकानवरतरमृराजलाभिषेकीकरणसमुपचित ..... शाखापकुसुमफलानन्दरसमंजनानन्दमन्थरतरदीव्यतनूषु श्री (३) अमुकेषु इह हृदग्ताभिप्रायप्रेमकथयित्रीयं पत्रदूती।

(१०) पिता योग्यं-: स्वस्ति श्री मन्निजचरणसरोजयुगलनिरन्तरानुरागास्मदादिजनलाभस्थलभाग्योदयसंभावपरायणान्तःकरणवृत्तिषु श्री (६) मत्पितृ चरणकसलेषु (६) इतः अमुकस्य साष्टाङ्गसेवाशतपूर्वकवृत्तान्तनिवेदकं पत्रम ।

(११) मातृचरणकमलेषु - स्वस्ति श्रीमदभगवत्पदाङ्गुष्ठविषयीभूत स्रककृतार्थप्रादुर्भूतालङ्कृतगौरीपतिजडामण्डल कलुषनिवारण पवित्रितजगन्मण्डलसुरलोकप्रापितसंगरकुल भागीरथीवत्पवित्रतम स्मरणीयकीर्तनीय पदपदमसु श्री (६) मातृचरणेषु (गुरूपत्नी श्वशुरपत्नीच)

(१२) श्वशुरयोग्य-: स्वस्ति श्रीमद्रमापतिगौरीपतिकमलासगुण गौरवास्मदेकशरणेषु श्री (६) मत् श्वशुरचरणेषु

(१३) पुत्रं प्रति -: स्वस्ति श्रीमत्पितृपितामहादिमान्यजनसमु शिक्षितसदाचाराचरण मनन संकीर्तननियोजितसकल मतिवृत्तौ पितृमातृभक्ते श्री अमुकपुत्रे

(१४) भर्त्ता योग्य -: स्वस्ति श्रीमत्कोमलमलिन्यामिव कमल मित्रेषु सुकुमारकुमुदिन्यामिव, सुधा किरणेषु; स्नेह रत्नशरणे समुद्रेष्विव भुवचरणैकशरणायामप्येकदुःखा न्धकारनिराकरणेभास्करेष्विव साररसग्रहणे मधुपेष्विव श्रृङ्गाररसावगाहने .... रतिपतिष्विव भवच्चरणैकशरणायामप्येकवल्लभेषु श्री (६) स्वामिचरणकमलेषु (६) तत्रामुकदेव्या त्रीणि प्रणामपूर्वकं हृदगताभिप्रायप्रकाशनीयं पत्रदूती ॥

(१५) प्रभुणा स्त्रीप्रति-: स्वस्ति श्रीमदतिसुकुमारकचरण मलिनीकृत कमलसौकुमार्याधरीकृतपूर्णचन्द्रमण्डलाधरीकृत चकोरीनयननयन मीनयुगलाधरीकृत भ्रमरीनिकर कचरीनिकराधरीकृत हेमकलशकुचकलशाधरीकृत

सुवर्णसृतिता सुवर्णतनूलतिका धनुप्रभ रतिरमण सामग्रीसभीष्टमददेवताकमखपुण्याधरीकृताप्सरोनिकेत निजतिकेतनायां मत्पाणिगृहीतायां श्री अमुकायां इतःश्री अमुकस्य सभाग्यवर्द्धनासि राशिप्रापयि पत्रीयं पत्रचरी॥

(१६) पण्डितानां योग्यं-: स्वस्तिश्री सदगुरूचरणसन्तत धुश्रूषणातिनिर्मलमनीषाकुशलताविर्भूतसरस्वतीप्रसादानन्दित अतिगहनशास्त्रार राप वि.....हन पंचानन वरिष्ठास्मद्विषयी भूत सदाशीर्वचनदानवरिष्ठेषु श्री (३) अमुकपण्डितेषु ।

(१७) पुरोहित योग्यं-: स्वस्ति श्रीमत्पुरूषार्थचतुष्टयप्राक सारभूतकर्मकाण्डपयोमथनसंप्राप्तसत्कर्मयुक्त फलमालालंकृत मूर्तिषुअमुकपुरोहितेषु ।

(१८) सामान्यब्राहणयोग्यम-: स्वस्ति श्रीमद्वेदस्मृति पुराणोदित निजवर्णधर्मावलीसवनसमापितकालसेनानीषु श्री (३) अमुकशर्मसु

(१९) अमात्यादीनि योग्यम-: स्वस्ति श्रीमदात्मकाश्ययीश्वरालंघ्य प्रतिज्ञापालन स्वाधिकृतिकरण धीबल मनोबल शरीरबल तेजोबलार्थबल शस्त्रास्त्रबल स्ववंशबलस्थिरीकृत स्वामिकृपाकटाक्षबलेषु श्री अमुकेषु ।

(२०) दूतादि वकीर्ति योग्यं-: स्वस्ति श्रीमत्स्वक्ष्मानायक सेनानि सचिवातर्वेशिकवस्व ध्यक्षलेयकादि भारभृन्मनोगत सदस च्चरित्रप्रापत्पुपा किंकरीकृतेन्द्रियनिकरपाटव सर्वज्ञीकृत निज क्ष्मानायकेषु श्री अमुकदूतवर्येषु

(२१) योगीश्वर दण्डी परमहंसयोग्यं-: स्वस्ति श्रीमत्परम पुरूषोपलब्धिभावनाङ्गभूतासन प्राणयाम प्रत्याहार ध्यान धारणादि सदयोगिजनकर्ममलिनीकृत शमन पराक्रमेषु श्री (३) योगीश्वरचरणेषु ॥

(२२) ज्ञानी ब्रह्मचारी वैरागी योग्य -: स्वस्ति श्री मत् प्रावृट्ब्रह्माभ्यसनदूरीकृतविषमतरविषयवासनोत्तर कालागमिष्यान्तरातिशयानन्द सुखेषु श्री (३) अमुकब्रह्म चारिकेषु।

(२३) सन्यासि योग्य-: स्वस्ति श्रीमत्सदाशिवपराराधनपरायण जन संगीतज्ञपति कालखंडकृतानेककार्यकारण संकरव्यापार व्यूहेषु श्री (३) अमुकसन्यासिजनवरिष्ठेषु ।

(२४) साधुमहाजनयोग्य-: स्वस्ति श्रीमत्सर्वसामन्तसेवा निर्वाहकेश कृषीवल गजवाजिपरिवर्द्धहेतुसेतुरक्षणनिपुणतरेषु श्री अमुक सेटवरेषु

(२५) पतिव्रतास्त्रीजनयोग्य-: स्वस्ति श्रीमत्स्वस्वामिचरण स्मरण पूजन कीर्तनादि सद्धर्म व्यवसायगम्यमान शुभरतनी भूभवाण्याः श्री अमुकदेव्याः यथा योग्यं पत्रम् ।

(२६) विधवा स्त्री योग्य-: स्वस्ति श्री मन्नारायणस्वरूपसत्वोक गतस्वपुरूष भरण सन्ततध्यानसमुपार्जित वैकुंठसौभाग्यलो ....या श्री अमुकदेव्या - इत : - श्रीअमुकस्य यथायोग्यप्रापिकेयं पत्रचरी ।

(२७) सर्वगुणयुक्तनृपाणां योग्यं-: स्वस्ति श्रीमद्ध्वस्तमहीरूह नृत्यत्कलशेरखड्गधाराव...न्तारिमुण्डमालार्पण सन्तुष्ट भैरवरव प्रसादोपचितानेकसंपत्तिवितरणविनोदितसत्कविजन देवगणगणवन्दीवर्गदीनवर्ग कामिनीवर्ग गीयमान सदयशोवर्ग श्रवणानन्द सागरावगाहन परमरसिकेषु श्री (६) सर्वगुणविशिष्टेषु महाराजाधिराजेषु ॥

(२८) क्षत्रिय रूरूकन योग्यं - स्वस्ति श्री मन्त्रिशिसखड्गैकशरणा द्विजकुल गोकुलभरणाततायिमौलिहरणादि क्षत्रियोत्तम धर्मालङ्करणेषु श्री अमुकेषु ।

(२९) दानशूरजनानां योग्यं - स्वस्ति श्रीमद्विद्वज्जनसंसर्ग पवित्रतमप्रपंचितमेदिनीसुरभिः कनकरिहरिदुकूल सदन्ताभयाविरत दानसंजात पुण्यसोपान देदीप्यमानसुरलोक सुपथिषु श्री (३) महादानरसिकेषु ॥

(३०) उत्तरदेशकाशकादिनयोग्यम्-: स्वस्ति श्रीमत्परमहंसा चारविस्तारविशेषतरात्माचारचरितिपरितोषित बुद्धषि प्रसादोपस्थित धर्म..का..समूहेषु

(३१) ग्रामाधीशप्रजाप्रधानयोग्य - : स्वस्ति श्रीमत्सर्वोपमो ------------------- सकलगुणगरिष्ठस्वहितकर्माचरण व्यसनदूरीकृतानिष्टव्यसनेषु श्री अमुकेषु ।

(३२) भृत्यादियोग्य - स्वस्तिश्रीमद्विजानासिरवतंसावतंसित स्ववंशधर्मवध्त्री कुसुमसुवासितास्मदनुकूलकार्यानुकूले श्री अकुकभृत्ये-:

(३३) यवनमुखयादि योग्य-: स्वस्ति श्रीमन्निजवंशचरित हिंदाद्वयप्रतिवर्णनानुष्ठितोत्क...... त्याशवपाभयधर्मश्रेणीलता लवालोधत्प्रलयदुर्गमदुर्गावस्थिति विहारेषु श्री अमुकेषु यथोचितवंकपत्रमिदं

(३४) शकदे शीय लावागुरूंप्रति-: स्वस्ति श्रीमत्क्षितिगताधर्म ध्वंसन श्री भगवत्कृपान्तावताररमणीयतर नवमावतारेच्छा विनिर्मिता बुध्दि बुध्दिमोहनविवादानवसरेच्छाचारविहार संबध्दमायापरिकर द्वन्द्वाचाराचरण प्रतिभातेष्ट देवपद बृन्द द्वादार विन्दा मकरन्दास्वादोन्मादानन्द क्षपितदिष्टाव यवेषु ।

(३५) महाराजानं प्रति-: स्वस्ति श्रीमत्प्रचण्डदोर्दण्ड तीक्ष्ण काण्डखण्डितारालिमण्डलीमुण्डमुदितदिङ्मण्डलेषु प्राच्योदीच्यप्रतीच्यावाच्यसामन्तचक्र चारू चामीकर चुम्बित चूडामणिमरीचिचर्चितचरणेषु ॥

सुतभृत्यसुहृद्वैरि स्वामिसदगुरूदैवते ।
एकैकवृध्दया श्रीकारा लिखेच्च पत्रमूर्द्धनि ॥
षडगुरौ स्वामिने पंच द्वे भृत्ये द्विगुरौ हि ।
श्रीशक्षानां त्रयं मित्रे हयेकैकं पुत्रभार्ययोः ॥

చోళదేశ వృత్తాంతము

- తీర్థం. శ్రీధరమూర్తి

కరికాలచోళుడు ప్రభుత్వం చేసినది.
పుట్టు పూర్వోత్తరము.

చోళరాజుల కథలు భక్తి విలాసం అనే తమిళగ్రంథంలోను, కొన్ని స్థలమాహాత్మ్యములలోను శోధించి యీ కథలు వ్రాసియున్నవి. కవి. మేలూరి చక్రత్తయ్యంగారు అనే వైష్ణవ బ్రాహ్మణుడు.

ఈ చరిత్రము Mack.Vol-83 (LR.Vol.9) నుండి గ్రహింపబడినది.

కరిక్కాళ చోళడు ప్రభుత్వం చేసినది.
పుట్టుపూర్వోత్తరము.

యితని తల్లి యెనిమిది నెలల గర్భంతో వుండగా పాండ్యదేశాధీశ్వరుల యిన మధురాపురీవారి యుద్ధ సన్నాహ విపత్తుచేత యీ కుంకుమగంధి పునేదేవి అయిన ఆమె గర్భంతోకూడా తప్పించుకొని వెళ్లి వనాంత్రమందు సంచారం చేస్తూ వుండెను. యిట్లు సంచారం చేస్తూ వుండగా ప్రసవకాల సమయమందు ప్రసవవేదనచేత ఆవేదనతోటట్టు పల్లెకూటం చదువ్ చెప్పుకునే జ్యోశ్యులు అనే బ్రాహ్మణ యింటికి వచ్చెను. ఆ బ్రాహ్మణుడు చూచి వోహో యీ శ్రీ ప్రసవవేదనచేత వచ్చివుండినది. అని తెల్సుకొని ఆ బ్రాహ్మణుడు తనయింట్లో స్థలం యిచ్చి సకల వేడుకలు నడిపించెను. ఆ బ్రాహ్మణ యింట్లో ప్రసవించెను. పుత్రుడు గల్గెను గనక ఆ బ్రాహ్మణుడు జ్యోశ్యం చేత యీ పుత్రుని జాతక భావం వ్రాసినంతల్లో యీ పుత్రుడు యేకచ్ఛత్రాధిపతిగా మండలాధిపతిగానున్న ప్రభుత్వం చేసే యోగమున్ను పదియేనుగుల బలంతో వుండేవాడుగ తెలిసెను.

తర్వాత యీ పుత్రునికి జాతకర్మం చేయించెను. కిందట యీ రాజశ్రీ పుత్ర సంతానం కొరకై వఖ దుర్గి అయిన కాళికాదేవిని ప్రార్థన చేస్తూ వుండినందున పుత్రుడు కల్గెను. గనక కాళీచోళడు అని నామకరణం చేసి నా మధేయం పెట్టేరి. యీ బ్రాహ్మడు యీ రాజకుమారుడు

యోగమంతుడని తెల్సుకొని యీ రాజశ్రీనిన్ని యీ శిశువునుంను ప్రభుత్వం చేసేవారు రాజశ్రీలకు యే చొప్పున వొఖ వస్తువులకూ తక్కువ లేక నడిపింతురో ఆ చొప్పున యీ రాజశ్రీకిన్ని శిశువుకున్ను రాజరిక తీవిగానే నడిపిస్తూ ఆ రాజశ్రీయందు మాతృభావనగా యీ బ్రాంహ్మడు నడిపిస్తూ వుండెను. శిశువున్ను దినమొక్క రూపుగా బలవంతుడు పెరుగుతూ వచ్చెను.

యిట్లు వుండగా అయిదు సంవత్సరముల వాడాయెను. వుపనయనం చేయించి అక్షరాభ్యాసం చేయించెను. యిట్లా వుండగా లోకమందు వున్న ప్రజలున్ను యీ బ్రాహ్మణ యింట్లో వున్న రాజశ్రీనిన్ని కొమారుణ్నీ చూచి యెవరో పరదేశిగా వొఖ ఆడది వచ్చినది. దానికి వొఖ బిడ్డ కల్గినది. అనిన్నీ అపహాస్యముగా వెధవకొడుకూ అని అనుకుంటూ వచ్చిరి. యీ రాజు కొమారుడు పల్లి కూటమందు చదువ్వేతూ వుండగా కూడ సహవాసంగా వుండే పిల్లకాయలు యీ చిన్నవాణ్ని చూచి ముండ కొడుకూ అని అపహాస్యం చేస్తూ వచ్చిరి. యీ చిన్నవాడు బలపరాక్రమం కల్గినవాడు గనుక అట్లా చెప్పినవార్ని అందరినింన్ని కొట్టుతూ వచ్చెను. అందువల్ల యీ బ్రాంహ్మని వద్దికి వూరిలోవున్న జనులు అందరున్ను పోయి బ్రాహ్మణా మీ యింటి చిన్నవాడి వుపద్రవంవల్ల మేము కాపురం వుండలేము అనిన్నీ యికమీద మీ చిన్నవాని వల్ల వొఖ వుపద్రవములు వస్తే మేము పాండ్యభూపాలునితో చెప్పి ఆజ్ఞ చేయింతుములని చెప్పిరి. అందుకు తల్లిన్ని యీ బ్రాహ్మడున్ను యీ చిన్నవాణ్ని అయిదు సంవత్సరములవాణ్ని యిల్లు విడ్చి కదలనీకనే యింట్లో పెట్టి వుండిరి. యితను పూర్వజ్ఞాని గనుక స్వబుద్ధిచాత సకల వేద శాస్త్ర పురాణ కావ్య యిటువంటి చౌషష్ఠి విద్యలున్ను ఛప్పన్న భాషలున్ను అభ్యశించిన వాడాయను.

యిట్లా వుండగా యీ చిన్నవాడికి యేడు సంవత్సరముల్కు అతి సుందరుడుగానున్న శూరత్వం కలిగినవాడున్ను విద్యా ప్రవేణత గల్గినవాడున్ను బలపరాక్రమం కల్గినవాడు యిటువంటి చిన్నవాడ్కి సంవత్సరం 1కి వొఖ యేనుగబలం యెక్కువ కల్గెను. యేడు సంవత్సరముల చిన్నవాడు యేడు యేనుగుల బలంతోనున్న బళువుగా వుండేవాణ్ని చూచి అతిహాశ్చ ర్యాన్ని పొందివుండిరి.

యిట్లావుండగా పాండ్యమండల భూపాలకుడు చోళమండలాధిపతిగా వుండెను గనుక పాండ్య మహారాజు యీ చోళమండలాన్కి వొఖ సరదారుణ్ణి యేర్పరిచివుంచవలెనని ఆలోచన చేసి ఆరాజ్యమందువున్న జనులకు అందరికీ యెరుకచేసే నిమిత్యం స్వయంవరం చాటించెను. చాటించగానే రాజ్యమందు వున్న బ్రంహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులు మొదలైన అష్టాదశవర్ణాలవారున్ను వారి వారి శూరత్వాన్ని అగుపరిచేటందుకొరకై రాజ్య ప్రభుత్వం చేయవలెనని ఆపేక్షకొరకై పాండ్య మహారాజువద్దికి వచ్చిరి. అప్పుడు పాండ్య మహారాజు యీ జనులను చూచి యిందులో రాజ్యాన్కి సరుదారుతనాన్కి వొఖరిని నేమకం చేసేటందుకు యిందరి జనులతో యెవరిని నిర్నయించేది. అయితే వొఖరిని నిర్నయిస్తిమంటె కడమజనులకు అందరికీ విరోధమవుతున్నది అనిన్ని జనసమ్మతిగా వుండనిన్నీ వొఖ ఆలోచన చేసెను. అది యెట్లాగంటే పట్టపుయేనుగనెత్తిన వొఖ బంగారు ఘటంత్తో జలంవుంచి పుష్పహారం వుంచి ఆ యేనుగ యిందరి జనులలోన్నున్ను అష్టాదశవర్ణాలవారితోనున్ను యెవరినెత్తిన ఆనీళ్లు పోసి పుష్పహారం వేసి వస్తున్నదో ఆ పురుషున్కి యీ చోళరాజ్యప్రభుత్వానికి పట్టం కట్టి నా కొమార్తెను యిచ్చి వివాహం చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ పలికి వుండెను.

యిట్లా వుండగా కొన్ని దినాల్కి వెన్క పాండ్యమండ్డలాధీశ్వరుడైన వారు పట్టపుయేనుగను శింగారించ్చి ఆ యేనుగమీద బంగారు ఘటం మీద నీళ్లు వుంచి పుష్పహారం వేసి పట్నమంతా వూరేగిస్తూ రాగా ఆ పట్టణమందువున్న ప్రజలను విడిచిపెట్టి వూరికే వస్తూ యీ బ్రాహ్మణుని యింట్లోవున్న రాజ కొమారుడున్ను బ్రాహ్మణుడున్ను వాకిట కూర్చుండి వుండే సమయమందు యీ యేనుగ పోయి తిన్నెమీద కూర్చుండి వున్న పదియేండ్ల చిన్నవాణ్ని యీడ్చి బంగారు కలశంతో వుండిన నీళ్లు పోశేటంద్కు వుద్యుక్తమై తిన్నె మీద వుండే చిన్నవాణ్ని తొండంతో చుట్టెను. చుట్టిన మాత్రాన యీ చిన్నవాడు యేనుగను వొఖ చేత్తో తోసివేశినంద్ను యేనుగ కిందపడి మూడు పొల్లిగెంతులు పెట్టి ఆశ్రమరవంత తాజా చేసుకుని తిరుగా యిచిన్నవాడివద్దికి వచ్చి పూలహారం వెయ్యపాయను అప్పుడు యీ చిన్నవాడు పదియేనుగల బలపరాక్రమంతో ఆ యేనుగనుచేత యెత్తుకొని చుట్టి ధూరంగా పారవేశెను. ఆశ్రమపడి తిరుగానున్ను ఆ యేనుగ లేచి యీ చిన్నవాడివద్దికి వచ్చినంతల్లో యీ చిన్నవాడి

బలపరాక్రమంచాత ఆ యేనుగ నిర్వహించలేక స్తంభాకారంగా శ్రమ తీర్చుకుంటూ నిల్చి వుండెను.

ఆ సమయమందు యీ జ్యోశ్యుడు అయ్యిన పల్లెకూటం చెప్పే బ్రాహ్మడు చూచి యీ చిన్నవాని జాతక ప్రమాణం తెలిసినవాడై యితని బలపరాక్రమంచేత యేనుగ ఆకలశమందువున్న నీళ్లు యితని నెత్తిన పోసి పూలహారమున్ను మెళ్లో వెయ్యలేక వున్నది గదా కాగా యీ చిన్నవాన్కి పదియేనుగుల బళువున్ను పదియేనుగల బలం వున్నది. గనుక తొమ్మిది యేనుగుల బళువున్ను తొమ్మిది యేనుగుల బలం తక్కువ చేస్తే యేనుగ బలం వున్నట్టు అయితే ఆ యేనుగ యితని బలాన్కి సముదాయించుకొని పట్టును. ఆ యేనుగ కుంభస్థళంయందువున్న బంగారు ఘటమందు నీళ్లు నెత్తిన పోసి పూలహారం మెళ్లో వేస్తే యీ చిన్నవాడు రాజ్యప్రభుత్వానికి అధిపతి అవును. అని అలోచన విచారించి వొఖ బొగ్గు యెత్తి యీ పదియేనుగల బలపరాక్రమంతో వున్న రాజకొమారుని అరికాలుతో రాచిన మాత్రాన యీ చిన్నవాన్కి తొమ్మిది యేనుగుల బలం తీసిపోయి వొఖ యేనుగ బలంతో వుండెను. ఆ సమయమందు యీ యేనుగకున్ను శ్రమతీరి వుండెను. తిరుగా యిచిన్నవాని వద్దికి వచ్చి నిలిచి తొండంతో ఆదరించిన మాత్రాన ముందరి బలపరాక్రమంగానే యేనుగను తోశి యీ చిన్నవాడున్ను యేనుగనున్ను సమానంగా వొఖరికివొకరు కొంతశేపు యుద్ధం చేశిరి. తర్వాత యేనుగ జెయించి యీ చిన్నవాన్కి కుంభస్థళమందు బంగారు ఘటమందువున్న నీళ్లు నెత్తిన పోశి పూలహారం మెళ్లో వేశెను.

అప్పుడు పటణమందువున్న ప్రజలున్ను పాండ్యరాజున్ను యితని బలపరాక్రమాన్కిన్ని అతిహాశ్చర్యం పొందినవారై యీ రాజకొమారుణ్ని ఆ పట్టపుయేనుగ మీద వుంచి ఆ జోశ్యులనున్ను అశ్వవాహనారూఢుడుగా అనేక మ్యాళ వాద్యములతోటట్టున్ను నట నటకశాలలతోటట్టున్ను కుంభకోణపట్టణమంతా అనేకంగా అలంకృతించి ఆ పట్ణం వీధులు వూరేగించి చోళుల మాళిగెలయందు రాజసభామంటపమందు నా మకరణంచేశి కరిక్కాల చోళడు అని నామధేయం వుంచి పట్టాభిషేకం చేశిరి.

తర్వాత చోళమండల ప్రభుత్వ పట్టాభిషేకుడై పదహారు సంవత్సరముల్కు తమ పట్ణమందు అనేక కోటలు నగళ్లు కట్టించి తన తల్లివాక్కు

వచనములవల్ల తమపెద్దలు ప్రభుత్వం చేస్తూ వచ్చిన మార్గమున్ను పాండ్యరాజు తమదేశాన్ను యుద్ధ సన్నాహంచాత బయిలు వెళ్లినందువల్ల వారితో యుద్ధం చేశినట్టు అయితే వొఖ వ్యాళ అపజయం పొందితే అపకీర్తి పొందుతామని ఈశ్వర ధ్యానంవల్ల మోక్షం పొందిన మార్గమున్ను పాండ్యరాజు పది సంవత్సరం చోళమండలానకున్ను అధిపతిగా ప్రభుత్వం చేశిన మార్గమున్ను తెలుసు కొన్నవాడాయను.

తర్వాత మనతండ్రి యీ రాజ్యమందు యింతటి కీర్తి సంపాదించి ధర్మ న్యాయంతో ప్రభుత్వం చేస్తూ వచ్చినవార్ని పాండ్యరాజు మన రాజ్యాన్ని అపహరించవలెనని ఆపేక్ష కొరకై తండ్రిని చంపెను. కాగా మనం పాండ్యరాజుమీద యుద్ధం చేశి వారిదే శాన్ని కూడా మనమే అధిపతిగా ప్రభుత్వం చాయవలెనని ఆలోచన చేసుకొని పాండ్యరాజు మీద యుద్ధానికి బైలు వెళ్లెను. అప్పుడు అనేకమంది సరుదారులు శూరులుగా పరాక్రమం కల్గినవార్లుగా తిరుముడినయినారు వల్లియకొళందె నయినారు శివభక్తనయి నారు వోహళిందెనయినారు పంజిముడిత్తనయినారు యిట్లా చెప్పబడినవార్లు రాక్షసులకు సమానంగా వుండే సరుదార్లున్ను కేదారగిరినాథుడనే మంత్రి తోటట్టు రెండు లక్షలా యాభైవేల గుర్రాలున్ను అనేకమంది శేనలతోటట్టు కరిక్కాళచ్చోళ మహారాజు మధురాపురీ పట్టణమందు వేగవతీ తీరమందు ప్రవేశించెను.

ఆ సమయమందు పాండ్యమహారాజు యీ వృత్తాంత విన్నవాడై అతి వ్యసనాన్ని పొంది యీ చోళభూపాలునితో యుద్ధం చేస్తిమంటే రాజు బలపరాక్రమానికి యేనుగలు పది అయ్నిప్పటికిన్ని యీడు కాన్యారదే. యింతటి బలపరాక్రమశాలితో మనం యుద్ధం చేశి జెయించన్యారము అని ఆలోచన చేసుకొని తన పట్టణపు యేనుగను అలంకృతం చేశి ఆ యేనుగమీద వజ్ర వైడూర్య గోమేధిక పుష్యరాగ మరకత మాణిక్య యిటువంటి నవరత్న స్థాపితమైన కిరీటమున్ను అనేక ముత్యాల హారాలు మొదలైన ఆభరణాలున్ను వుంచి అనేక ద్రవ్యాన్నిన్ని వొంట్టెల మీద కానుకలు పట్టించుకొని అనేక మ్యాళవాద్య నట నాటకశాలలతోటట్టు తన పట్టణమంతా వూరేగించుకొని పాదచారుడుగా వేగవతీ తీరమందు వీరశూరులుగా వుండే చోళభూపాలుకుని వద్దికి వచ్చి అంజలి బద్ధుడుగా వచ్చి నిల్చెను.

ఆ సమయమందు కరిక్కాళ చోళరాజుమవునంగా వుండెను. అప్పుడు పాడ్యభూపాలకుడు వోయి దేవా దండకారుణ్య వాసులైన తమిళ వాక్యములు ''పుత్తెడం కొండవరే అద్వైత్తవరుపేరనే'' దండకారుణ్యవాసులైన పుట్ట భూమికొన్నవారి అనుగ్రహంవల్ల మోక్షం పొందినవారి మనముడా కావేరికి సహోదరుడుగా వుండబడినవారి సుపుత్రుడా కైలాసవాసులైన అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకులైన కుంభేశ్వర పాదారవిందులైన సుపుత్రా దేవాలయ బ్రహ్మలయ వుద్ధారణం చేశేవారా ఆవున్నూ పులిన్నీ వొఖరేవులో నీళ్లు తాగేటట్టున్నూ యెలికానున్ను పిల్లీనిన్ని వొఖ ఆలలో సంసారం చేశేటట్టు ప్రభుత్వం చేశినవారి సుపుత్రా చోళ మండల ప్రతిష్ఠాపనాచార్యులయ్ను వారి సుపుత్రా చోళవం శోద్ధారకా కాళీవరప్రసాదా రాజరాజేంద్రా రణశూరవీరా కరిక్కాలచోళ భూపాలకా నాయందు అనుగ్రహం చేశి కానుకలు పుచ్చుకొని నా యొక్క గృహమయ్ను మధురాపురీ పట్టణమందు హాలాస్యపతి అయ్ను మీనాక్షీ సుందరేశ్వర సన్నిధానమందు ప్రవేశించి నాకొమార్తె అయ్ను శిద్దేశ్వరీ అనేకన్ని కను వివాహం చేసుకుని మా పాడ్యవంశస్థులను కృతార్థులచేశి నాదేదేనికిన్ని మీరే ఆధీనస్తులుగా ప్రభుత్వమై మీ శావకుణ్నిగా నన్ను వుంచిపోవలెను. మీతో యుద్ధం చేసేటందుక్కు నేను యోగ్యుణ్నికాను. అని అంజలీబద్ధుడై ప్రార్థన చేశెను.

తర్వాత కరిక్కాల చోళమహారాజుగారున్ను ఆలోచన విచారించి మన పెద్దలు యీశ్వరధ్యానంచాత ప్రార్థన చేశి వరశిద్ధులైరి. కాగా మనకు సమానంగా వుండపడిన పాండ్య భూపాలక్కులు యింత ప్రార్థన చేయగా మనం యుద్ధమున్ను చెయ్యగూడదు. అతను కోరినదిన్నీ అంగీకరించకపోతే మనకున్ను శ్రేయస్కరంగా వుండదు. శరణుజొచ్చినవారి కాచకపోతే అనేకపాపం సంభవించును. అని ధర్మశాస్త్రశిద్ధం వున్నది. గనుక పాండ్య భూపాలకునివాక్కు వచనములు అంగీకరించి లేచి పాండ్య భూపాలకులయ్ను పాండ్య మహారాజునుంగారిని ఆలింగనం చేసుకుని తన శింహాసనము అర్ధ సింహాసనారూఢుడుగా కూర్చుండపెట్టుకొనెను.

తర్వాత, అతను తెచ్చిన సర్వాభరణాలున్ను కానుకలున్ను పుచ్చుకొని అనేక వేడుకలతోటట్టు మధురాపురీ పట్టణమందు వూరేగి హాలాస్యపతి దర్శనార్థుడై పాండ్యరాజుకోటలో ఆయ్నునగరియందు ప్రవేశించి పాండ్య భూపాలకుని కొమార్తె అయ్ను సిద్దేశ్వరిని వివాహం చేసుకుని తనదేశమయ్ను

చోళదేశానికి కుంభకోణపట్టణమందు ప్రవేశించెను. తరువాత తనపట్ణమందు ప్రవేశించి, తన రాజ్యమందువున్న బ్రంహ్మ క్షత్రియ వైశ్యశూద్ర యిటువంటి అష్టాదశ వర్ణాల కాపులను పిలవనంపించి వారివార్కి తగిన బహుమానములు గుఱ్ఱాలు యేనుగలు వస్త్రాలు ఆభరణాలు అనేక ధనమున్ను వారి వార్కి తగిన బహుమానం చేశి త్యాగభోగాలున్ను అనేకముగా చేశి వారి వారిని సంతోషపరిచెను. అతని ప్రభుత్వమందు భూమిని సకల సస్యాదులు ఫలించి నందులలో కాపులకు మూడుపాళ్లు యిచ్చి వొఖపాలు తాను అనుభవించు కుంటూ అందుల శివాలయాలు విష్ణు ఆలయాలు కట్టించి అందులకు ధూప దీప నైవేద్య తాంబూల గంధ పరిమళ నట నాటక నాట్యాలంకార వుత్సవ రథోత్సవములు భేరీ మృదంగ వాద్యములతోటట్టు నడిపింస్తూ బ్రాహ్మలకు అనేక అగ్రహారాదులు మాన్యాలు భూములు యిచ్చి సంరక్షణ చేస్తూ వారి వారిచేత ఆశీర్వాదం పొంది అనేక వేదశాస్త్ర పురాణ కావ్యములు యిటు వంటి పుణ్య కథలు అనేకముగా వినుకొంటూ శివభక్తుడుగా వుండెను.

యిదిగాక యితను ప్రభుత్వం చేసేటప్పుడు కరికాలచోళ మహారాజు నింగారు తన పట్టణమందువున్న జనులు మన పెద్దలు అతి శివభక్తులుగా నున్ను ధర్మవంతులుగానున్ను ధర్మమే ప్రాధాన్యంగా రాజ్య పరిపాలన చేశిరి అని వాడుకొంటున్నారే మన ప్రభుత్వమందు ప్రజలు యేమి వాడుకుంటున్నారో అని ఆలోచన చేశి ప్రతిరోజున్ను తన ప్రభుత్వం అయిన పిమ్మట పది ఘడియలలోగా భోజనం చేసుకుని నల్లకంబళి కప్పుకొని తన ఆయుధంతో కూడా తన నగరి విడిచి పట్టణమందు ప్రవేశించి పదిహేను ఘడియలకు నగరి శోధనకున్ను పట్న శోధనకున్ను బయలు వెళ్లి యింటయింట వాకిట నిల్చి వారు వారు వాడుకునే వార్తలు వినుకుంటూ వేకోజాముకు తన అంతఃపురమందు ప్రవేశించి సుఖాన వుంటున్ను వుండెను.

యిట్లా వుండగా కొన్ని దినాల పిమ్మట వొఖనాడు ఆ కుంభకోణ పట్టణమందు దీక్షితులు ఆ చోళీ బ్రాహ్మడు గలడు. ఆయనకు పుత్ర సంతానంలేక చిదంబర క్షేత్రవాసులయ్ని సభాపతి అనుగ్రహంవల్ల పుత్రుడు గనుక సభాపతి అని నామధేయం కల్గిన పుత్రుడు కల్గెను. గనుక, సభాపతి అని నామధేయం కల్గిన పుత్రుడు కల్గెను. అటువంటి పుత్రునకు బాల్యమందే వుపనయన వివాహం చేశెను. సభాపతి అనే కొమారుడికి ప్రవుఢ నాయకిగా

వుండే భార్య కలిగినందున ఆ భార్యయందు అతి మోహంచాత ప్రీతిగావుం డెను. తండ్రిన్నే అతి సంతోషాన్ని పొంది సుఖాన వుండెను.

యిట్లా వుండగా కొన్ని దినముల పిమ్మట యీ దీక్షితులు అనే బ్రాహ్మడు చతుర్వేదములున్ను షట్శాస్త్రములున్ను అష్టాదశ పురాణా లున్ను యిటువంటివి అభ్యశించినవాడు పూర్వజ్ఞానవంతుడు యింతటి మహాత్ముడు అయ్నా యీ బ్రాహ్మడు గన్కు ఆ పట్టణమందువున్న ప్రజలున్ను కరిక్కాళచోళ మహారాజునింగారున్ను యీ బ్రాహ్మనియెందు గురు విశ్వాసంగా వుంటూ వొచ్చేవారు. యిటువంటి బ్రాహ్మనికి నిర్యాణకాల మందు మరునాడు వుదయాన నిర్యాణం పొందబోతాడు. ఆ తొలునాడే కొమారుడు అయ్ని సభాపతి అనేవాణ్ని పిల్చి వో పుత్రుడా నేను పుత్ర సంతానం కొరకు అనేక దినములు తబసు చేశి యీశ్వర అనుగ్రహంచాత నీవు కల్గితివి. నేనువుంటే వర్కు నీవు సుఖజీవిగా వుంటివి. అయితే యిప్పుడున్ను నీకు అన్న వస్త్రాలకు కష్టం లేకుండా అనేక గ్రామాదులు భూములు వున్నది గదా నీకు మరియేమిన్నీ విచారములేదు. యిప్పుడున్ను నేను వొఖ మాట చెప్పుతున్నాను. ఆ మాట అంగీకరించి నడిపిస్తున్నావా అని అడిగెను. అందుక్కు యీ సభాపతి అనే కొమారుడున్ను మీరు ఆజ్ఞాపిస్తిరంటే ఆ ఆజ్ఞ ప్రకారం నడుస్తున్నాను అని చెప్పెను. వోయి సుపుత్రుడా నేను రేపటి దినమందు వుదయాన పదిఘడియలకు నిర్యాణల పొందపోతాను. కాగా నీవు నేను నిర్యాణం పొందగానే నీవు నాకు నడిపించవలశిన వుత్తరక్రియలు నడిపించినా అస్తులు కొంచపోయి కాశీలో గంగలో కల్పివేస్తివంటే నాకున్ను మోక్షం కద్దు. నీవున్ను నాకు సుపుత్రుడవు అవుతావు. నీవున్ను సుఖాన చిరంజీవిగా శతాయుస్సువంతుడుగా వుంటు న్నావు. వొఖ వ్యాళ నేను నిర్యాణం పొందిన పిమ్మట నీవు నీ భార్య అయిన ప్రవుఢనాయకిని విడిచి పోలేక వుండపోతావు. అట్లా చెయ్యకపోతే నాకున్ను మోక్షం లేదు. నీకున్ను శ్రేయస్కరంలేదు. కాగా నీవు నాకు ఆ చొప్పున నడిపించూ అని నిండా చెప్పెను. సభాపతి అనే కొమారుడున్ను తండ్రి చెప్పిన ఆజ్ఞ విన్నవాడాయను. ఆ చొప్పుననే దీక్షితులు అనే బ్రాహ్మడు నిర్యాణం పొందినపిమ్మట అతనికి నడవవలశిన వుత్తరక్రియలు నడిపించి ఆ తండ్రి అస్తులను భద్రం చేశి వుంచి పండ్రెండుదినాల కర్మములున్ను నడిపించి పండ్రెండో నాటి రాత్రి తన తండ్రి అస్తులను

మూటగా కట్టి వాకిట చెట్టుకు తగిలించి తన భార్య అయిన ప్రవుఢ నాయికిని నడవలోకి పిలిచి దీపం పెట్టుకుని నేను అయితే కాశీకి పోయి మా తండ్రి అస్తులను గంగలో కల్పి వస్తున్నాను. నీకు సకల వస్తువులున్ను వొఖటినీన్ని తక్కువ ల్యాకుండా యింట్లో వుంచి వున్నాను. అది వుంచుకుని సుఖాన భోజనం చేసుకుంటూ యిల్లు విడిచి బయలువెళ్లకనే వుండడానికి జల విమోచన మొదలయ్నిందులకు కూడా స్తళాలు నిర్ణయించి వున్నానుగదా కాగా నీవు అతిజాగ్రత్తగా యింట్లోనే వుండు. వొఖ వ్యాళ నేను పోవడాన్కి ఆరు నెలలు రావడాన్కి ఆరు నెలలు అక్కడ యాత్రలు చేసుకునేటందుక్కు ఆరు నెలలు అంతు వొఖటిన్నర సంవత్సరం పట్టునుగదా. అదివరలోగా నీకున్ను శెల్వులుకు అయిపోయినట్టు అయితే యీ రాజప్రభుత్వం చేశేవారు కరిక్కాల చోళ భూపాలకులు ధర్మ ప్రభూలు. పరనారీ సోదరులు గన్కు అతని నగరికిపోయి అతని బేటీ చేసుకొని నీకు కావలశిన కోరికలు అడిగితివంటే నీ అభీష్టం చొప్పున నడిపించును. కాగా నీవు ఆ చోళ మహారాజువద్దికి పోవడానకు భయపడవలశింది లేదు. కాగా ఆ చొప్పున నడుచుకుని వుండు అని చెప్పి భార్యకు చెప్పవలశిన మాటలు చెప్పి వేకోజామునకు యీ సభాపతి అనే బ్రాహ్మడు తండ్రి అస్తులు తీసుకుని కాశీకి పోయి వస్తున్నాను అని చెప్పి పాయను.

యీ కరిక్కాల చోళ మహారాజునింగారు రాత్రి నగరిపట్ణం శోధనకు బయలువెళ్లినవారు యీ బ్రాహ్మని యింటివాకిట కూర్చుండి యీ మాటలు తన భార్యకు చెప్పిన మాటలు విన్నవాడై యీ బ్రాహ్మణ చిన్నవాడు పితృవాక్య పరిపాలనం చేశే నిమిత్యమై ప్రవుఢనాయికిగా వుండే భార్యను వొంటిగా విడిచిపెట్టి ఆమెకు చెప్పవలశిన బుద్దులు చెప్పి ఆజ్ఞాపించి మనమున నిండా స్తోత్రము చేశి బళువు మనయందు వుంచి మనస్సుకు కృతనిశ్చయించి అతను కాశీ ప్రయాణమై పాయను గన్కు యీ బ్రాహ్మడు వచ్చే పర్యంత్రం యీ ప్రవుఢనాయకిని మనమే భద్రంగా జాగ్రతగా వుండి కనిపెట్టవలెను. అని మనస్సులో నిశ్చయించుకొన్నవాడై నాటి దినం వుదయాన్కి తన అంతఃపురమందు ప్రవేశించి సుఖాన వుండెను.

రోజు ప్రతిరోజున్ను కరిక్కాళచోళమహారాజునింగారు నగరిపట్టణం శోధన విడ్చిపెట్టి యీ బ్రాహ్మని యింటివాకిట పారా కాస్తూ వుదయాన తన అంతఃపురనుందు ప్రవేశిస్తూ వుండెను.

యిట్లా వుండగా యీ సభాపతి అనే బ్రాంహ్మడు పిత్రువాక్య ప్రకారం కాశీకి పోయి గంగలో అస్తులు వేశి యాత్రలు చేసుకుని వచ్చి తన గృహంవున్న వీధికి వచ్చి వొఖరి యింట్లో తన కాశీగంగ కావడివుంచి రాత్రి పదిఘడియలకు తన పెండ్లాం అయ్ను ప్రవుఢనాయికి యొక్క గుణాలు కనిపెట్టడానకున్ను పతివ్రతగావున్నదో ల్యాక పరపురుషుణ్ణి స్నేహం చేశి వున్నదో అది కనిపెట్టవలెనని వచ్చి యీ బ్రాహ్మని యింటివాకిటి తలుపు సందుగుండా చూస్తూ వుండెను. ఆ సమయమందు కరిక్కాలచోళ మహారాజు నిత్య కృత్యంగా యీ యింటివాకిట కావలివుంటూ వచ్చేవారు గన్కు నాటి దినమున్ను రాజు వచ్చే సమయమందు యీ బ్రాంహ్మడు నిల్చివుండి తలుపు సందుగుండా చూస్తూ వుండెను. గన్కు యీ రాజు మనస్సుకు మనం యీ బ్రాహ్మణ చిన్నదాని వాకిట వుండి కావలి కాస్తూ వుంటిమి. నేటి దినం మనం వచ్చే సమయమందు వీడు యెవరో తొంగిచూస్తూ వున్నాడు. కాగా వీడు యవరో దొంగగా వున్నాడు. అని మనస్సుకు తోచి అతి ఉగ్రంతో వస్తూన్నె చాతవున్న ఖడ్గాయుధం అనే ఆయుధంతో సంహ్వారించి ఆ రాత్రిన్నీ ఆ యింటివాకిటనే కావలి పండుకొని వేకోఝామున తన అంతఃపురానకు పొయను.

అప్పుడు రాజుకున్ను తెలియకనే బ్రాహ్మణ్ని వధియించెను. గనుక రాజుకు బ్రంహ్మ హత్య సంభవించి రాజుతో కూడా బ్రంహ్మ హత్య వెంబడించి అంతఃపురం వాకిటి కడప మీద కూర్చుండి వుండెను. వుదయాన లేచి యీ ప్రవుఢనాయకి అయిన బ్రాహ్మణచిన్నది తన గృహం తలవాకిట వచ్చి చూడగానే రెండు తుండ్యాలుగా వున్న తన పురుషుడి దేహాన్ని చూచి అతి వ్యసనాన్ని పొందివుండెను.

యిట్లావుండగా ఆ పటణమందువున్న జనులున్ను రాత్రి కాశీ కావడి కొంచుక వచ్చిన బ్రాంహ్మడు తెల్లవారే యింటివాకిట రెండు తుండ్యాలుగా వుండెను. గనుక యీ చిన్నది ప్రవుఢనాయికిగా వుండెను గనుక చోరత్వం పొందుతూ వుండెను. కాగా రాత్రి పరపురుషుడు వచ్చిన సమయమందు యీ బ్రాహ్మడు యింటికి పోయిన వాడాయను గనుక ఆ పరపురుషుడు యీ బ్రాహ్మణ్ని సంహారం చేశినాడు. అని యీ చిన్నదానియందు అపనిందెగా వాడుకుంటూ వుండిరి. యీ చిన్నదిన్నీ పురుషుడు పనిపోయ్ను విచారంతో అతి వ్యసనాన్ని పొందుతూ వుండెను.

యీ వర్తమానం కరిక్కాళ చోళమహారాజుగారు విని చాలా వ్యసనాన్ని పొందినవాడై తనపట్ణమందు వున్న జనులకు ఆ బ్రాహ్మణ చిన్నదాని పాతివ్రత్యమున్ను ఆ బ్రాహ్మణ్ని తాను వధ చేశిన మార్గమున్ను తెలియజేసి. ఆ చిన్నదాన్నిన్ని చాలా ఆదరణ చేశి సుఖంగా వుండుమని అడుక్కునేవరకు ఆ చిన్నది పురుషుడే పోయిన తర్వాత నేను వుండవలశినది యేమి అని చనిపోయ్ను పురుషుని దేహంతో కూడా అగ్ని ప్రవేశం ఆయను. రాజున్ను ఆస్తళమందు ఆలయం కట్టించి, ధూప దీప నైవేద్య తాంబూల అభిషేక షోడశోపచారములు యావత్తు నిర్ణయం చేశే కొరకు గ్రామం వకటి యిచ్చెను.

తరువాత రాజుకు బ్రాహ్మత్య కూడా వెంబడించి పట్టివుండెను. ఆ బ్రాహ్మహత్య విమోచనం చేసుకొనే కొరకై కాశీకి పోయి గంగాస్తానం మొదలయ్ను స్తానాలు చేసుకుని బిల్వారణ్యా క్షేత్రం శ్వేతారణ్యా క్షేత్రం చంపకారణ్యా క్షేత్రం దండకారణ్యా క్షేత్రం తిల్లారణ్యా క్షేత్రం సుగంధ వనక్షేత్రం ప్రవార్తోపక్షేత్రం పలాశవన క్షేత్రం వేదారణ్యా క్షేత్రం యిటువంటి భూమండల మందు కలిగివున్న అనేక క్షేత్రాలు మొదలయ్ను వాట్ని దర్శనం చేసుకొని దర్భశయనం రామేశ్వరమందు శేతు మొదలయ్ను పుణ్యతీర్థాలలో స్నానం చేశి అనేక ద్రవ్యాన్ని కానుకలు యిచ్చి అనేక శివాలయాల్కు గోపురాలు మంటప ప్రాకారాదులు కట్టించి యీశ్వరదర్శనం చేశెను. అందువల్ల బ్రహ్మత్య విమోచనం కాగానే వుండెను. మరిన్ని కొన్ని దినములు యిట్లాగా అనేక స్థళాలు పుణ్యతీర్థాల్కు సంచారం చేసుకుంటూ మధురాపురీ పట్టణాన్కి పోయి వేగవతీ అనే నదిలో స్తానం చేశి హాలాస్యపతి అయ్ను సుందరీశ్వర దర్శనాన్కి పాయను. అప్పుడున్ను బ్రహ్మత్యతో కూడా వుండెను. యీ చోళమహారాజకు సంభవించివున్న బ్రహ్మత్య రాజుతో కూడా తిరుగుతూ పుణ్యస్తళాలయందున్ను పుణ్య తీర్థాలయందున్ను దూరంగా వుంటూ వచ్చేది. ఆ చొప్పననే కూడా పోయి ఆలాస్యపతిఆలయమందే బ్రంహ్మత్య నిలిచివుండెను. చోళమహారాజునింగారు ఆలాస్యపతిదర్శనం చేశి అనేక ద్రవ్యం కానుకలు యిచ్చి మంటపాలు కట్టించి మీనాక్షి సన్నిదానమందు యీ బ్రహ్మహత్య విమోచనం కాకపాయనే అన్న విచారం చాతనున్న తిరుగా సుందరేశ్వర సన్నిధానం విడ్చిపోతిమంటే బ్రంహ్మత్య పట్టుకుని కూడా వచ్చునే అని విచారంచాత మీనాక్షి సుందరేశ్వర సన్నిధానమందు యీశ్వరధ్యానం చేస్తూ వుండగా మధురాపురీపట్టణానికి దేవి అయ్ను మీనాక్షమ్మ

అను(గహించేశి (పత్యక్షమై పోయి చోళభూపాలకా నీవు యిట్లా యెన్ని పుణ్యస్థలాలలో యీశ్వర దర్శనం చేశినానున్ను పుణ్యతీర్థాలలో స్నానం చేశినానున్ను నీకు (బంహ్మత్య విమోచనం కాన్యారదు. నీ రాజ్యమందు (బహ్మ కాననాన్కి పశ్చిమభాగమందు మధ్యారణ్యవనమందు నీకు యీశ్వరదు (పత్యక్షమవుతారు. వారివల్ల నీకు (బంహ్మత్య విమోచనం అవుతున్నది. కాగా నీవు నూటయెనిమిది శివాలయాలు కట్టించి శివ(పతిష్టలు చేస్తూవుంటి వంటే ఆ తిరువిడై మరుదూరు-అని (దవిడ నామము. ఇది తమిళనాడులోని తంజావూరు జిల్లాలో కలదు. మధ్యారణ్యవనమందు మధ్యార్జునేశ్వరుని దర్శనంవల్ల ఆయన ఆను(గహాన్ని పొందితివంటే నీకు (బంహ్మత్య విమోచనం అయ్యి సుఖాన వుంటున్నావు అని చెప్పెను. అప్పుడు ఆ మధురాపురీ మీనాక్షమ్మ వారి వర(పసాదం స్వప్నమందు వరం ఆయను. ఆవరసిద్ధుడై దక్షిణం దర్భశయనం మొదలు వుత్తరం కాంచీపురం వరకున్ను తూర్పు శెంకు ముఖం మొదలు పడ్మర సంహ్యా పర్వతం కావేరి వుత్తత్తి అయిన స్థళం వర్కు నూటయెన్మిది శివాలయాలు కట్టించి శివ(పదిష్టలు చేశి దూప దీప నైవేద్య తాంబూల అభిషేక గంధ సుగంధ పరిమళాదులున్ను నటనాటకశాలలు నిర్నయం చేసి వుత్సవ రథోత్సవములు చేయిస్తూ యీ చొప్పున శాశ్వితముగా నడిచేటట్లు అనేక (దవ్యములున్ను కానుకలున్ను యిస్తూ వచ్చెను. అందులనున్ను (బహ్మత్య రాజును విడ్వకనే కూడా వెంబడిస్తూ వచ్చెను.

చోళ మహారాజు వొఖ శివాలయం కట్టించి శివ (పదిష్టలు చేశి శివదర్శనం చేశి భోజనం చేస్తూ వచ్చెను. యీ (బహ్మత్య రాజు శివాలయం కట్టించి శివదర్శనం చేశి భోజనం చేశేవర్కున్ను దూరంగా వుండి ఆ పిమ్మట రాజును పట్టుతూ వచ్చెను. యీ చొప్పున నూటయెనిమి శివాలయాలు కట్టించి శివ(పదిష్టలు చేస్తూ వచ్చినంత ధూరమును (బహ్మత్య కూడా వెంబడిస్తూ వచ్చెను. తర్వాత కరిక్కాల చోళమహారాజుకు (బహ్మహత్య పోకపాయనే అన్న విచారం చాతనున్ను యీ మధ్యారణ్య వనమున్ను కనిపెట్టల్యాక మధ్యారణ్యవనమందే సంచరిస్తూ వుండెను.

యిట్లా వుండగా కొన్ని దినాల పిమ్మట ఆ మధ్యారణ్య వనమంటే మద్దివృక్షంకింద వొఖ లింగమూర్తిగా వుద్భవించి వుండి యితన్కి

దర్శనమాయెను. అప్పుడు మధుర మీనాక్షమ్మ వరప్రసాదం ఫలించినది. అని తెల్సుకుని యీశ్వర దర్శనం చేస్తూ వుండగా కొన్ని దినాల పిమ్మట యీశ్వరుడు ప్రత్యక్షమైపోయి చోళ భూపాలకా నీవంటి శివభక్తుడు యెవరో లేరు. అని చాలా అనుగ్రహం చేశి ఆ బ్రహ్మత్యకు సంకెళ్ళు వేసెను. అది రాజుకు తెలియకనే బ్రహ్మత్య వెంబడించుకరాపోతున్నదని చాలా భయంతో వుండి అనేక గోపురాలు ప్రాకారాలు మంటపాలు కట్టేంస్తూ కొన్ని దినములు వాసం చేస్తూ వుండి ఆలయాలు అన్నీ కట్టించి మహాభయంతో ఈశ్వరధ్యానంగా వుండగా యీశ్వరడు ప్రత్యక్షమై వోయి రాజా నీవు పడ్మటి గోపురం గుండా పోవోయి. తూర్పు గోపురం వాకిట బ్రహ్మత్యను సంకెళ్లు వేసినాను. కాగా నీవు పడ్మటి గోపురం గుండా పొమ్మని శెల్వు యిచ్చెను.

తర్వాత ఆ చొప్పుననే కరిక్కాళ చోళమహారాజుగారు బయిలుదేరి పడమటి గోపురంగుండా వచ్చేటప్పుడు బ్రహ్మహత్యకూడా రాలేదు. యెక్కడ బ్రహ్మత్య వచ్చి కూడా వెంమడించపోతున్నదో అని అతి భయాన్ని పొంది కంపంతోటట్టు కూడా ఘడియ ధూరం పరిగెత్తి పాయను. అక్కడ పద్మరపకంపహరేశ్వరుడు అని యీశ్వరడు ప్రత్యక్షమాయెను. ఆ యీశ్వరద ర్శనంవల్ల కంపం హరించి పాయను గనుక కంపహరేశ్వరలు అని నామధేయం కల్గెను. రాజుకు కంపం హరించగానే తిరిగి చూచెను. గన్క బ్రహ్మత్య కానక పాయను. అప్పుడు కంపహరేశ్వరడున్కి అనేక గోపురాలు కట్టి ఆలయాలు మంటపములు కట్టించెను. తిరిగి చూచి త్రిభువనం కట్టెను అని త్రిభువనం అనిన్ని కంపహరేశ్వరులు అనిన్ని నామధేయం కల్గెను.

కరిక్కాళచ్చోళ మహారాజునింగారికి బ్రహ్మహత్య విమోచనం ఆయను గనుక అతి సంతోషాన్ని పొంది తన పట్టణమందు తన నగరి ప్రవేశించి తన రాజ్యమందువున్న జనులకు సకల బహుమానములు యిచ్చి బ్రాం హ్మల్కు అనేక అగ్రహారాలు మాన్యాలు భూములు అనేకంగా యిచ్చి బ్రహ్మప్రదిష్టలు చేశి దేవాలయాల్కు జీర్ణోద్ధారణం చేయించి దేవబ్రాహ్మలచేత అనేక పుణ్యకథలు వినుకొంటూ బ్రాహ్మణ ఆశీర్వాదం పొంది అనేక దేవాలయాలకు వుత్సవాదులు నడిపిస్తూ ధర్మవంతుడుగా ప్రభుత్వం చేస్తూ వుండెను.

కొన్ని దినములకు వెన్క పుత్రులు లేదు అన్న విచారంచాత వనాంత్రమందు తబుసు చేశి భగవత్పాదారవిందం కావలెనని కోరి వుండి తన భార్య అయ్ని శిద్దేశ్వరితోటట్టు కూడా మోక్షం పొందెను.

యీ కరిష్కళ చోళమహారాజుగారు చోళమండల ప్రభుత్వం చేశినది సంవత్సరములు యాభై అయిదు. యితని వెన్క చోళరాజులవంశమందు వొఖరు ప్రభుత్వంలేదు.

యీ చోళరాజులకథలు భక్తి విలాసం అనే అరవ గ్రంథంలోనున్న తిరుకొళంద వాచకం అనే అరవగ్రంథంలోనున్న శోధించి యింకా కొన్ని స్థళమహాత్మ్యములతోనున్న శోధించి యీ కథలు యెత్తి వ్రాశివున్న కథ మేలూరి చక్రత్తయ్యంగారు అనే వైష్ణవ బ్రాహ్మడు వ్రాయించిన చోళరాజు కథలు.

براے اتمام وزن معین دارند کہ برآن ضرب مقدار وزنش انجام پذیر دو باز از انجا حساب از سر نو گیرند اندا تال.

و اصول گویند و آن منحصر است در چہار قسم کہ اصل اند و تحت ہر قسم انواع بسیار است اول سم، تال دوم بکھم تال سیوم اَتِیت تال، چہارم اناگہات تال و از دو قسم اول دوازدہ نوع را آسان دانستہ باستعمال آرند و زیادہ برین درین عصر ممکن نیست و دو قسم اخیر ہم متروک است و سازہاے مستعملہ نیز چہار قسم اند اول تَتُر کہ بتارہا نواختہ شود مثل بین و رباب و طنبورہ و قانون۔ دستار دار نمنون وغیرہ۔ دوم بَتَتُر یعنے انچہ از پوست سازند مثل پکہاوج و دہل و دف و نقارہ وغیرہ سیوم گہن انچہ از چوب و خلذات وغیرہ ساختہ شود مثل منجیرہ و جہانجہ وغیرہ چہارم سکہر کہ آنرا بنفس و دم نوازند مانند سرنامی و قرنائی و بانسری وغیرہ۔ اینست مجملے از احوال این فن کہ بندہ ہیچدان محمد حسن علی در حیز تحریر آورد باقی حوالہ بر کتب مقولہ است ٥

تمت بتاریخ ۱۲ ذی قعدہ ۱۳۵۱ھ بدست فقیر محمد صبغۃ اللہ باتمام رسید

(شاکر پریس مدراس)

آن طولانی دارد و نیز هر راک شش زن یعنی راکنی و هر شش راگنی هفت سکہی برای خدمت کہ آہنا نیز راکنی اند میدارند و نیز هر راک شش فرزند و یک سکہا یعنے خدمت گار نرینہ دارد پس تحت ہر راک بست و یک نغز اند و بالجملہ این فن مشتمل بر عجائب و غرایب۔ قدرت او تعالیٰ است کہ احصای آن دشوار است و ہر یک ازین راک و راگنی ہا را بصورت خاص و وضع مخصوص توہم نمود اند یکے را بصورت پادشاہ و دیگر یرا بصورت وزیر و بعض را بصورت مردم مرتاض و بعض را بصورت پہلوان و سپاہی و اکثرے را باشغال مختلفہ و اوضاع متنوعہ منسوب کردہ اند و براوراق و صفایح تصویر گشتند و منقوش سازند و مشتمل بود براحوال دیگر و آن مرقع منقوشہ را بکتاب راگ مالا۔ موسوم کنند و این ہمہ امورات را حکماء پیشین کہ واسطۂ ظہور علم موسیقی شدہ اند بصفائی باطن و یا الہام ربانی دریافتہ اند و العلم عنداللہ و مخفی مبارک ہر گاہ از منہ اعتدال حرکات و سکنات اصوات لاسرا یندگان بمیزان ضربت دو چیز یا بدستک ہر دو دست می۔ سنجند بطوریکہ اوقات فاصلۂ ضربت ہا بایکدیگر برابر باشد و یک ضرب را از انجملہ

آنرا سُر گویند و میلان اینہارا خواہ بطرف افراط باشد خواہ بطرف تفریط سُرت خوانند و مجموع سُرت ہا بست و دو ہت و باز در این فن ہفت سُر صعود و مبوط باشد مثلا کسے برنرد بانی کہ ہفت پایہ دار و بالا برود و فرود آید خواہ بہ ترتیب خواہ بغیر ترتیب و این صعود و ہبوط راموُرچہنا گویند و اصول دین مورچہنا بست و یک است و غیر اصول بسیار اند و ہرگاہ اجزاے سُر ہاے ہفت کانہ راچون باہم ترکیب و ہند بطریقے کہ خارج از نسبت تالیفی نباشد کیفیتی و خاصیتی جداگانہ پیدا کنند و آن را راگ گویند و بفارسی مقام وچون استیفاے تعداد تمامی صورتہاے ترکیبی آن بسبب کثرت لاتعداد و لاتحصی است وا نایان این فن یکصد و بست صورت را بہ ضبط آوردہ و ہر یک را باسمی موسوم ساختہ اند و شش راک سرخیل ہمہ راگہا اند و این یکصد و بست و شش راکہا بعضے را مذکر و بعضے را مونث قرار دادہ اند منجملہ شش راگ سرگروہ اند و باقی بہ نسبت اینہا ش زنان و فرزندان و خدمتگاران وغیرہ ہستند و ہر یک را بموسمی و روزی و وقتی و صورتی و خاصیتی منسوب ساختہ اند تفصیل

سَ رَ کَ مَ پَ دَ ہَ نَ وچون ہفت را در ہندی سَپْت گویند مجموع این ہفت سُر را سپتک گویند وچون سپتک اول تمام شود وازانجا تا چہارده درجہ دیگر کہ آواز بلند شود عمل سپتک دوم بود وہمین بر ہفت نام خوانده شود وہمچنان باز تا بست ویکدرجہ سپتک سیوم بود و برین قیاس ہر قدر کہ ممکن باشد لیکن درسرائیدان بلندی آواز زیاد بریہ سپتک امکان ندارد ومگر درخواختن مثل بین وغیره سازہای۔ طلان چند سَر سپتک چہارم را استعمال کرون ممکن است وزیاده برین امکان مزارد ومکان مخرج سپتک اول از ناف تا سینہ است وسپتک دوم از سینہ تا گلو وسپتک سیوم از گلو تا دماغ وہریک ازین سرہارا بصورتی ورنگی ومکانے ووقتی ویومی منسوب ساختہ اند ورعایت آن۔ وقت مرود میکنند وہریک از سرہارا قرار گاہیست کہ آندا گرام گویند وگرام سہ گونہ است کہ ہریک مضاف آن دیگر بود وہریک از سُرہارا میلان بود از مراکز اعتدال خود یعنی سُر چون ہمرگز اعتدال خود بود ۔

عروماو اسامی راگینہاے دیپک اول دہناسری دوم کلیان سیوم پوربی، چہارم کدارا پنجم دیسی اسامی راگینہاے سری راک اول گوری دوم کہت سیوم پنجم چہارم گوجری پنجم اساوری اسامی راگینہاے میکہہ راک اول سُدّہ ملاو دوم کامووی سیوم بنگال چہارم کوند پنجم کمود، بعضے از اساتذۂ این فن بہ تصرفات خود شش راگنی دیگر اضافہ کردہ اند لہذا شش راک وسی وشش راگنی مشہوراست ودر تحت اینہا بسیار انواع واقسام مندرج اندکہ بمنزلۂ پسران و بیزگان وخویشان واقارب راگ و راگنی اند غرض این فن دریائے ناپیدا کنار است حدی ونہایتی ندارد و بایددانست کہ اہل این فن اصول اصوات رادر ہفت پردہ یعنے سُر مقرر نمودہ اندکہ ہریک ازانہا نسبت بدیگرے بہ ترتیب پایہ بلند انداز براے آنکہ ہر صداے کہ از زبان حیوانات ویا ازضربت نباتات وجمادات برمیخیزد و بیرون ازین ہفت سُر رابہ ہفت اسم موسوم کردند وآن اسامی اینست کہرج واکہب وگندہار ومدہم وپنجم وبہوٹ نکہاد وبنا براختصار سر حرف ہرایک گرفتہ تعبیر کنند بانیطور سَ

باخواجہ امیر خسرو دہلوی مشورت کرد چناچہ شئے خواجہ را در
زیر تخت پنہاں ساخت ونایک گوپال سرائیدن گرفت و خواجہ از
کمال فراست قانون آنرا بخاطر داشتہ وتغیر الفاظ نمودہ قولہای
رنگین بر روی کار آور در روز دیگر خواجہ بحضور سلطان چند قول
پیش نایک بخواند نایک متحیر شدہ گفت کہ اگرچہ بہ یقین میدانم
کہ این کسی در دمنست ولیکن بطریقی ذزدی کرد کہ برابروی وست
نیست ازان وقت قول شہرت یافت وسرایندہ اگرا قوال گویند وا
سامی راک و راگنی اینست اول بَیَہرُون راگ دوم مالکوس راگ
سیوم ہنڈول راک چہارم دیپک راک پنجم سِری راک ششم
مِیکبہ راک و دراسامی راگنی ہا روایات متعددہ اسست۔

۵۔ نزد بعضے استاوان مختار اینست راگنہاے
بیَہرون اول بیہرون دوم مالسری سیوم نت نارائن
چہارم پت۔

ی پنجم بِکت اسامی راکینہای مالکوس اول مالی گورا دوم
کہباوتی سیوم مارو چہارم رام کلی پنجم کن کلی، اسامی راکینہا
ہنڈول اول یلاول دوم توزی سیوم وساکبہ چہارم کندہار پنجم

از رواج انداختی چه با اینهمه تقرفات که موسیقی رابرولہااست چوں بسر گذشت مرد وزن ۔ آمیختہ گرددو درعبارت سریع الفہم رواشود این طریق دشوار کہ ایت کہ رغبت کندوگناہی عظیم از توسرزد کہ عبادت رابلذات بدل ساختی و بہ حکایات عاشقی و معشوقی برآمیختی پس راجہ مان خجل گردید وآن دھُرپت برزبانہا افتاد بود شہرت یافت واکثرے درتیغ راجہ مان دھُرہتیا ساختند تا آنکہ نایکان واستادان موسیقی نیز بہ تصنیف دھُرپت اشتغال در زید ندہ پس از مدتی سلطان حسین شرقی تخت نشین جونپور دھُرپت راکہ مشتمل برچہار مصرع بود تخفیف بردو مصرع مقرر کردودرآہنگ نیز تصرف کردہ رنگین ترساخت و بہ خیال و چٹکلہ موسوم ساخت وبعداز گردش ادوارِ بوقلمونی لیل و نہار نایک گوپال کہ درعلم موسیقی مہارتی تمام داشت وکوس اناولاغیری می نواخت از ملک دکہن بصورت دعویٰ برآمدہ بجانب دہلی روانہ شدوہزار و ہفصد پالکی سوار ہمراہ داشت و بدہلی رسیدہ ملازمت سلطان تغلق شاہ دریافت و برجمیع ۔ موسیقی دانان پایۂ تخت چیرہ دستی نمود سلطان از ایمنعنی رنجیدہ

دیوان محاربات صعب روی داد بسیاری ازانہا بہ قتل
رسید ندازان ہنگام دیوان متوہم گردیدہ بجبال وصحاری
گریختند وگروہی برآنند کہ دیوان ہمیشہ ازانسان مستور بودہ اند
لیکن نایکان ملک دکہن کہ نسبت بہ ملکہای دیگر دیولاخ است
وآنہا را بقوت سحر وجادو حاضر نمودہ موسیقی تعلیم میگرفتند و
۴۔ مدتہای مدید تالیف را بہمان زبان دیوان کہ آندا سہنس
کرت گویند و علوم مروجہ ہنود در ہمان زبان پیش
برہمان[5] مدوّن است در مدح مہادیو و پسرش کہ کنَس نام
داشت ساختہ بہ نیت پرستش می خواند نہ چہ در معبد و چہ در مجالس
اہل دُول وآندا گیت وسنگیت میگفتند تا آنکہ راجہ مان فرمان روای
شہر اُجّین لک دُہرپُت مشتملبر ماجرای ناہک ونایکہ یعنے
مرد وزن بہ زبان گوالیار تصنیف کرد ودر بہیرون راک بستہ
بحضور نایک جبرجو کہ سرآمد آن روزگار بود بخواند نایک مذکور
آنرا نہ پسندیدہ در اندیشہ افتاد راجہ مان سبب اندیشہ پرسید
نایک گفت کہ تو علم مارا کہ از قرنہای بیشمار برروی کار بود امروز

[5] برہمنان

ابتدای آن اختلاف است انچہ بیشتری از نایکان دکہن کہ در زمان سابق معدن نغمات بود برآن اتفاق دارند اینست کہ مہادیو سرکردۂ دیوان آفاق بوده و جمیع دیوان طاعت وعبادت اولازم می شمرند ازان جملہ شش دیو و سی[۳] عدد پری کہ باہر دیو پنج تن از اہنا مقرر بود مخصوص و مقرب بوده اند و ہر یکے در وقتی خاص از اوقات شبا نروزی آہنگی معین پرستش او میکردند نام راک و راکنی براسامی ہمان جماعہ مقرر گردید و اوقات خواندن نیز بہمان دستور قدر ریافت و بالجملہ از تقرفات تا شش راک و سی[۳۰] راکنی اصل بہم رسید و باآمیزش یکدیگر ہرچہ بہم رسید آنرا بہارجا گویند وآن از حساب وشمار افزون است۔ حکم حروف مفرده دارد کہ بعد از ترکیب بانواع لغات تکلم توان نمود و بعضے گویند کہ تعداد بہارجا چہل و نہ ہزار است و در انتقال راک از دیوان انسان ده روایت است طایفہ گویند کہ در ایام پیشین دیوان را با آدمیان۔

اختلاطی بود و نایکان دکہن این علم را در آن ھنگام از انہا فرا گرفتہ اند واین قول مطابق است بروایت مورخان کہ گفتہ اند کیومرث را کہ اول پادشاہان روے زمین بود در انتقام پسر با

نغمات است اخذ کرده‌اند مقام اول راست که بیشتر اصوات
در این پرده راست می آید و مقام دوم بوسلیک
۳- حر فیثاغورس لاغلام بود باین نام پیوسته بدین پرده به
تزکی سردو گفتی و مقام سیوم عراق که به عراق پدر امیر ابو نصر منصور
منسوب است و مقام چهارم رهاوی که رها قصبهٔ است از قصبات جزیره
روم و مقام پنجم عشاق مغیش ظاهر است مقام ششم نوا و مقام
هفتم اصفهان و مقام هشتم بزرگ و مقام نهم زیرافگن و مقام دهم
زنگوله که بمعنی جرس است. و مقام یازدهم حسنی و مقام دواز
دهم حجاز و معنی هریک ظاهر است و هر مقام از مقامات دوازده
گانه مرکب است از چند نغمات و شعبهای آن نظر بر ساعات لیل
ونهار به بست و چهار شعبه اعتبار کرده الذ نغمات را برطبق
روزهای سال بر سیصد و شصت مقرر نمودند و نامهاءِ شعبه بست
و چهار گانه اینست دوگاه[1]، سرگاه[2]، چهارگاه[3]، پنجگاه[4]، عشیرانوروز
عرب ماهول نوروز خارانوروز بیانی[9]، حصار[10]، هفت[11]، غزال[12]، اوج[13]
یزن[14]، مبرقع[15]، رکب[16]، صبا[17]، همایون[18]، زاولی[19]، اصفهانک رومی[20] عراق
بسته[21] نگار هناوند[22] خوزی[23]، محیر[24] واما نغمات اهالی هند در ایجاد و

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم۔ مستور نماند کہ این رسالہ ایست
در بیان مجملی از علم موسیقی و آں علمے باشد کہ بدانند در آن
احوال نغمات را از حیثیت ملایمت و منافرت رکھنا با یکدیگر و
احوال ازمنہ متخلل درمیان آن نغمات را تا برعایت دوری ازان از
منہ کر نسبت آن بالحان مانند نسبت وزن باشد باشعار زینت
دیگر گیرد و رونق تمام تر پذیرو پس منقسم گر درایں فن
بدو قسم قسم اوّل آنکہ دروے احوال نغمات را بدانند و آنرا
علم تالیف گویند و قسم دوم آنکہ دروے احوال ازمنہ
را بشناسند و آنرا علم ایقاع خوانند و انچہ از نغمات
دارین ایام سمت اشتہار دارد و ونوع اند یکے مخصوص اہل
عجم دوم مخصوص اہالی ہند اما نغمات فرس ابتدائی آن از حکیم۔
فیتاغورس است کہ تلمیذ سلیمان[1] علیہ السلام بود بعد ازان
چون حکماء دیگر بہ تعمق نظر دریافتند کہ از آفتاب عالمتاب در
ہنگام تحویل از ہر برجے برجے صوتی دیگر صدر میبا بدلا جرم
مطابق بروج اثنا عشر مقامات دوازدہ گانہ کہ عبارت از اقسام

1؎ سلیمان علیہ السلام

هُو الفتّاحُ العَلِیم
بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیمِ
بہٖ نستعین وصلّی اللہ علیہ خیر خلقہ واٰلہ وصحبہ وسلّم

راگ مالا در ابیات

بھیرو کے دھن بھیروی بنگالے بیرار
مدماد ہوی رسندوی پانچو برنی نار
توڑہی گوری گنکلی کہمّا وج کوکب
مالکوسس کی رلگنے گاوت اتہ دُرلب
رام کلی پٹ منجری بلاول دیو ساک
یہہ ناری ہنڈول کی للت ہندولی راگ
دیسی نٹ اور کایزا کید ہارا کام بود
دیپک کی ناری سبی تاہ پرم پرمود
دہناسری اسادری از دا درنبت
سزی راک کی راگنی مال سری ہی انت
بھوپالی اور گوجری دیس کار ملار
ننک بیوگی کامنی میک راک کی نار
تمت تمام شد

RISALA RAG-MALA

- Dr. A. Zaibunissa

This Persian manuscript published from G.O.M.L bears D NO. 507 & 516 in the Descriptive Catalogue of Islamic manuscripts Vol I of the G.O.M.L. Madras.

This small book constitutes a very important study in Indian music. The author Hasan Ali discusses the principles of different Rages of Indian music.

The ms begins with a few verses in Persian about Indian music. The author himself was a musician. Therefore he discussed the principles of Rages of Hidustani music in detail. The author belonged to Deccan. The date of original manuscript is not known correctly; but roughly it may be around 18th C.A.D.

RECENT PUBLICATIONS

1. **KARUPPAR KULUVA NATAKAM (Tamil)**

Edited by Dr. S. SOUNDARAPANDIAN

Pp. 87   1992   Price : Rs. 43.00

A conspicuous literature which depicts the glory of the God Karuppar of Thittani emanated from the mind of the famous Paduvar Muthappa Chettiyar of Chettinad.

2. **MADALTHIRATTU (Tamil)**

Edited by Dr. S. SOUNDARAPANDIAN

Pp. 96   1992   Price : Rs. 43.00

Jayankonda mamuni Vala Madal and Pappaiyappillai Ula Madal are compiled here. Pappaiyapillai is a historical figure whose chrenical connects that of Dupleix.

3. **NEETHI KATHAIKAL (Tamil)**

Edited by Dr. S. SOUNDARAPANDIAN

p. 76   1992   Price : Rs. 30.00

An interesting collection of moral stories presented in the old style. This gives us rare opportunity to cull the mind of the ancient people of our land.

4. **NALANGUMETTU RAMAYANAM (Tamil)**

Edited by Dr. S. SOUNDARAPANDIAN

Pp. 1136   1992   Price : Rs. 306.00

A publication for Tamil music. The story of Ramayana in nalangu tune, authored by one Mr. Krishnan. This is the proof of the strength of Tamil language which can render beautiful music.

5. **DESCRIPTIVE CATALOGUE OF TAMIL MANUSCRIPTS VOLUME XXV.**

Edited by Dr. S. SUBRAMANIAN

Pp. 352   1992   Price : Rs. 96.00

703 manuscripts have been described here. These manuscripts fall into various subjects like literature, history, music, medicine etc., English note has been give for each manuscript.

Subscriptions to the Bulletin are received per Volume and not annually. For inland subscribers the rate is Rs.105/- A trade discount of 25% on Bulletin purchase and Publications purchase is allowed.

For detailed particulars regarding the Bulletins and publications in this library,

ADDRESS:

Dr. S. SOUNDARAPANDIAN
CURATOR
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY,
UNIVERSITY LIBRARY BUILDING,
CHEPAUK, MADRAS - 600 005.